

The Trumpet of the Seventh Angel

எழாம் தூதரின் எக்காளம்

1879 -1916 ரீ-பிரின்ட்ஸ் தமிழாக்கம்
மலர் - 2, இதழ் - 2, ஏப்ரல்-ஜூன் 2016

R5638

Lessons from Saul's Failures

சவு-ன் தோல்விகளின் மூலம் கிடைக்கும் பாடம்

I சாமுயேல் 14:1-46

கீழ்ப்படத்தின் ஆவி இல்லாததே சவுலுக்கு கல்டத்தை உண்டாக்கியது - ராஜ்யபாரம் சவு-ன் குடும்பத்தி-ரூந்து நீக்கப்பட்டு “தேவனுடைய இருந்துக்கு பிரியமான” தாவீதுக்கு கொடுக்கப்பட்டது - சவுல் தனது தவறுகளினால் குறைவாகவே பலனடைந்து அதற்கேற்றாற்போல் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டான் - ஒவ்வொருவருக்குமான பாடங்கள் - விசேஷமாக அர்ப்பணம் செய்த தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு.

“ஓளியின் ஆயுதங்களைத் தரித்துக் கொள்ளக்கடவோம்.” ரோம 13:12

சென்ற பாடத்தில் பார்த்த, சவு-டம் கூடிச் சேர்ந்து வெற்றியைக் கொடுத்த அந்த ராணுவம் கலைக்கப்பட்டது. அதன்பின் ராஜா மூவாயிரம் பேர் கொண்ட ராணுவத்தை நிலையாகக் கொண்டிருந்தான். இதில் ஆயிரம் பேர் அவனது மகனாகிய யோனத்தான் கீழ் இருந்தனர். மீதியுள்ள வீரர்கள் ஒரு அரசு காவலராக சவுல் ராஜாவின் கீழ் நேரடியாக இருந்தனர். இஸ்ரேல் தேசம் முழுவதும் பெ-ஸ்தர்களின் அதிகாரத்தில் இருந்து ஆங்காங்கே பாதுகாப்பு படைகளை வைத்திருந்தனர். இந்தியாவை பிரிட்டிஷ்காரர் ஆளுகை செய்தது போல பெ-ஸ்தர்கள் இஸ்ரேய - டம் வரி வகு - ப்பதி ல் திருப்தியடைந்திருந்தார்கள்.

இஸ்ரயேலர்களிடம் ஆயுதம் குறைவாகவே இருந்தது. ஏனென்றால் இஸ்ரயேலர்கள் தங்களை எதிர்க்காதபடி பெ-ஸ்தர்கள் அவர்கள் ஆயுதம் தயாரிக்க அனுமதிக்கவில்லை. இதே காரணத்துக்காகத் தான் யத்த தளவாடங்கள் இந்தியாவுக்குள் செல்வதை பிரிட்டிஷ்காரர் தடுத்தார்கள். ஆகையால் யோனத்தான் பெ-ஸ்தரின் பாதுகாப்பு படையை அழித்தபோது அமளி ஏற்பட்டது. அதே போல் இந்தியாவில் கூட பிரிட்டிஷ் பாதுகாப்பு படைக்கு விரோதமாக எழும்பினால் அங்கு அமளி ஏற்படும். அதாவது போர் மூன்று. இப்படிப்பட்ட காரியம் நடக்கும்போது பிரிட்டிஷ்காரர்கள் என்ன செய்வார்களோ என்று இந்தியர்கள் நடுங்குவதைப் போல் இதன் முடிவு என்னவாகுமோ என்று எபிரேயர்கள் (இஸ்ரயேலர்) நடுங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பெ-ஸ்தர்கள் இராணுவ ஆக்கிரமிப்புகளை அதிகப்படுத்தினார்கள். இஸ்ரயேலர்கள் ஆயுதமில்லாதிருந்தார்கள். அவர்களிடம் விவசாய கருவிகள் மாத்திரமே இருந்தன. யுத்த வெறி கொண்ட

பெ-ஸ்தர்களால் இஸ்ரயேலர்கள் அச்சுறுத்தப்பட்டனர். மூவாயிரம் பேர் கொண்ட சவு-ன் ராணுவம் அறுநாறாக சுருங்கி போனது. ஏழு நாடகள் காத்திருக்கும்படி தீர்க்கதறிசி சாமுயே-டம் இருந்து செய்தி வந்தது. ஐனங்கள் தங்களது பலவீனத்தை உணர வேண்டும், தேவனிடம் உதவிக்காக மன்றாட வேண்டும் என்பதற்காகவே இப்படி ஏழு நாடகள் காத்திருக்கும்படி செய்தி கொடுக்கப்பட்டது. சவுல் தனக்கு சொல்லப்பட்டது போல ஏழு நாடகள் காத்திருந்தான். ஏழு நாள் ஆனபிறகு சாமுயேல் வராததையும், தமது ராணுவம் சுருங்கி போனதையும் பார்த்து, சவுல் தேவனுடைய அதிகாரம் இல்லாமல் தானே ஆசாரியனாக தேவனுக்கு ப-செலுத்தினான்.

அவன் ப-யை செலுத்தி முடித்த போது தீர்க்கதறிசி சாமுயேல் அங்கு வந்தார்; சவுலை கண்டித்தார். தேவனுடைய கட்டளைக்கு சவுல் கீழ்ப்படியாமல் போனதினால் இஸ்ரயே-ன் ராஜ்யபாரம் அவனது குடும்பத்தாருக்குக் கொடுக்கப்படாது என்று தீர்க்கதறிசி கூறினார். சவுல் மன்னிப்பு கேட்டான்; நிலைமையை எடுத்துக் கூறினான்; அந்த நிலைமையில் அதைத்தான் செய்ய வேண்டும் என்று தனக்குத் தோன்றியதாகக் கூறினான். சவுல் செய்ததுபோல் செய்யாதபடிக்கு தேவனுக்கு பிரியமானதைச் செய்ய சில அதிபதிகள் மட்டுமே தற்காலத்தில் இருக்கிறார்கள். மிகவும் சொற்பமான பேர்கள் தான் தீர்க்கதறிசியின் வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஏழு நாடகள் வரை காத்திருப்பார்கள். தேவனுக்கு ப- கொடுத்ததற்கான காரணத்தை விளக்கி மிகவும் சொற்பமானவர்கள் தான் மன்னிப்பு கேட்டிருப்பார்கள்.

சவுலுக்கு மேலும் சந்தர்ப்பங்கள் கொடுத்திருந்தால் படிப்படியாக அவன் பூரண கீழ்ப்படிதலுக்கான பாடத்தை

கற்றுக் கொண்டிருப்பான் என்று நாம் நினைக்கக் கூடும். ஆனால் நமது அடுத்தபாடம் இதே நிலைமையில் மறுபடியும் அவன் தவறு செய்தான் என்று நமக்கு காண்பிக்கும். தேவன் பேரில் முழு நம்பிக்கை வைக்கவும், முழுமையாக தேவனுக்கு கீழ்ப்படியவும் கற்றுக் கொள்ள நம்மில் சிலருக்கு அநேக அனுபவங்கள் தேவைப்படுகிறது. ஒரு வேளை தேவன் இதே நெரி முறையில் ஒரு விசேஷித்த பாடத்தை கற்றுக் கொடுக்க விரும்பியிருக்கலாம். அதாவது தேவனுடைய நிழலான சிங்காசனத்தில் உட்காருகிற எந்த ஒரு ராஜாவும் முழுமையாக கீழ்ப்படிகிறவனாக, வெறும் வார்த்தையினால் மாத்திரமல்ல, ஆவியிலும் கீழ்ப்படிகிறவனாக இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் இஸ்ரயே-ன் ராஜாக்கள், கிறிஸ்து மற்றும் சபையாரின் ராஜ்யத்துக்கு நிழலாக காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மேசியா மற்றும் அவரது மகிழ்மையான ராஜ்யத்தின் உடன் சுதந்தரராக இருக்கப் போகிறவர்கள் கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இல்லையென்றால் ராஜ்யத்தின் கனத்திற்கு பாத்திரராக எண்ணப்பட மாட்டார்கள். அவர்கள் வெளிப்படையாக கீழ்ப்படிகிறவர்களாக மாத்திரமல்ல, தேவனுடைய கட்டளைக்கு, உள்ளாக, ஆவியின்படி கீழ்ப்படிகிறவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

ஆசாரியர்கள் மட்டுமே ப- செலுத்த வேண்டும்

சுவல் ராஜா செலுத்திய தகன ப-கள் ஏன் ஒரு பாவமாக கண்டிப்புக்குள்ளானது என்பதை நாம் நன்றாக கவனிக்க வேண்டும். ஆசாரியர்கள் மட்டுமே ப- செலுத்த வேண்டும் என்று குறிப்பாக தேவன் கட்டளை கொடுத்திருந்த தினாலேயே அது பாவமாக எண்ணப்பட்டது. தேவன் ஏன் ப-களை ஆசாரிய கோத்திரத்தாருக்கு மட்டுமே கொடுத்தார் என்ற கேள்வி எழுகிறது. இந்த கோத்திரத்தார், முழுவதும் தங்களை தேவனுக்கு அர்ப்பணித்து, தேவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட சபையை அடையாளப்படுத்துகிறார்கள் என்பதே அதற்கான பதிலாகும், இவர்கள் இஸ்ரயே-ன் ராஜாக்களுக்கு மாத்திரமல்ல, ஆசாரியர்களுக்கும் உண்மைப் பொருளாக இருக்கிறார்கள் என்று அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகிறார். அப்.பேதுரு குறிப்பாக குருமார்களை அல்ல, பொதுவாக சபையை, நீங்கள் ராஜரீக ஆசாரியக் கூட்டமாயிருக்கிறீர்கள் என்று கூறுகிறார்.

உண்மைப் பொருளில் அர்ப்பணம் செய்த தேவனுடைய பிள்ளைகள் அனைவரும் எதிர்கால ராஜாக்களும் ப-செலுத்தும் ஆசாரியர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் பூமிக்குரிய ஆசாபாசங்களையும் தற்கால ஜீவியத்தையும் அர்ப்பணிக்காததால், மகா பெரிய ஆசாரியராகிய கிறிஸ்துவுடன் உடன் சுதந்தரராகும் மகா பெரிய பரிசை பெற்றார்கள். நாம் அவரோடு கூட பாடுகளைச் சுகித்தோமானால் அவரோடே கூட ஆளுகையும்

செய்வோம் என்று வாசிக்கிறோம். மேலும் பரி. பவல், “அப்படியிருக்க சகோதரரே, நீங்கள் உங்கள் சர்வங்களை தேவனுக்கு பிரியமான ஜீவப-யாக ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டும்” என்று கூறுகிறார்.

இப்போது கிறிஸ்தவ குருத்துவ அதிகாரத்தை பெற்றிருக்கும் போது, நாம் ஒரு வேளை, ஆராதனையையும் புஜைப-யையும் செய்தால் அது தவறானதாக இருக்கும். கர்த்தராகிய இயேசு மாத்திரமே மகா பெரிய ஆசாரியராக, அவர் மாம்சத்தி-ருந்த நாட்களில் தம்மையே ப-யாக ஒப்புக் கொடுத்தார் என்பதையும், மேலும் அவர் திரைக்கு அப்பால் மகிழ்மக்குள் சென்றிருக்கிறார் என்பதையும், அதி-ருந்து அவர், சுயப- மற்றும் கீழ்ப்படிகிற ஆவியிடன் தங்களை அவரிடம் அர்ப்பணிக்கிறவர்களை, ப-யாக செலுத்தி வருகிறார் என்பதையும் நாம் நினைவு கூர வேண்டும்.

தேவனுடைய ஜனங்களை குருக்கள் என்றும் பொது ஜனங்கள் என்றும் வேறு படுத்துவதை வேதம் அங்கீகிரிக்கவில்லை. இது மூன்றாம் நான்காம் நூற்றாண்டில் எதிரியானவன் படிப்படியாக புகுத்திய ஒரு கண்ணி ஆகும். ஆவியால் ஜெநிப்பிக்கப்பட தேவனுடைய பிள்ளைகள் அனைவரும் உண்மையான ராஜரீக ஆசாரிய அங்கங்களாகவும், அவர்கள் எல்லோரும் சகோதரர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்றும், அவர்கள் எல்லாரும் தேவனுடைய வசனத்தில் கூறப்படுள்ள அவருடைய கிருபையை பிரசங்கிக்க அதிகாரம் பெற்றவர்கள் என்றும் வேதம் போதிக்கிறது. மேலும் அவர்கள் பூமியில் யாரையும் பிதா என்று அழைக்கக் கூடாது என்றும், தேவன் ஒருவரே பிதா என்றும், கர்த்தராகிய இயேசு அவர்களது முத்த சகோதரர் என்றும் போதிக்கிறது.

வேறொரு மாறுதலுக்கான ஏக்கம்

மரண படுக்கைக்கு சென்ற பிறகு, மறுபடியும் வாழ்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் தங்களது வாழ்க்கைப் பாடம் மிகவும் விலையுயர்ந்ததாகவும் இன்னும் சிறப்பாய் செய்ய பயனுள்ளதாகவும் இருக்கும் என்று எத்தனை மனித குடும்பத்தினர் உணர்ந்திருக்கின்றனர்! இந்த தோல்வியின் நிலையிலும் இன்னும் சிறப்பாக செய்யவும், ஜெயம் பெறவும் அதற்கான முயற்சியிலும் அனுபவம் பெறாத ஆணும் பெண்ணும் தங்களது வாழ்க்கையை வீணாக வாழ்ந்திருக்கின்றனர்.

ஆகையால் உயர்ந்த இலட்சியத்தை அடைய கஷ்டப்பட்டு முயற்சிக்கவும் அறியாமல், பெற்ற தோல்விகளுக்காக உற்சாகத்தை குறைக்கச் செய்யாதபடி நாம் ஒருவரையொருவர் உற்சாகப்படுத்துவோமாக. சிறுபிராயத்தி-ருந்தே நாம் அறிந்திருக்கிற கீழ்க்கண்ட

சொற்றொடர் மூலமாக இது வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. “முதல் முயற்சியில் உனக்கு வெற்றி கிடைக்கவில்லை என்றால் மீண்டும் மீண்டும் முயற்சி செய்.” அந்த சிறிய செய்தி நமது குழந்தை மனதுக்கு மிகவும் மதிப்பு வாய்ந்ததாக இருந்தது. அநேக ஊக்கக் குறைவில் நமக்கு அது உதவியிருக்கிறது.

பிறவியிலேயே நமக்கு இருக்கிற பலவீனங்களினாலும் மனது, சர்வம் மற்றும் ஒழுக்கம் ஆகிய பலவீனங்களுடைய மற்றவர்களினாலும் நாம் கூழப்பட்டிருக்கிறோம். மேலும் வேதம் கூறுவதுபோல நம்மை தேவனிடமிருந்தும் நீதியி-ருந்தும் வழிவிலக செய்ய சாத்தானும் விழுந்து போன தூதர்களும் நம்மை தாக்குகிறார்கள். ஆகையால் நாம் நமது சொந்த இலட்சியத்தை அடைவதி-ருந்தும், வேதம் கூறுகிற அந்த பூரண நிலையை அடைவதி-ருந்தும் நாம் தோல்வியடைவதில் ஆச்சரியம் ஏதும் இல்லை அல்லவா?

தேவனுடைய பிரமாணத்தில் மிகவும் எளிமையான கூற்று பொன்னான கற்பனை ஆகும். இந்த பொன்னான கற்பனையையும் அதன் தத்துவத்தையும் பூரணமாக புரிந்து கொண்டவர்களில் எத்தனை பேர் அதற்கேற்றாற்போல் ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு மணி நேரமும் வாழ்கிறேன் என்று கூற முடியும்? “உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும், உன் முழு ஆத்தமாவோடும், உன் முழு மனதோடும் அன்பு கூறுவாயாக; உன்னிடத்தில் நீ அன்பு கூறுவது போலப் பிறனிடத்திலும் அன்பு கூறுவாயாக.” நம்மால் செய்யக் கூடியதெல்லாம் என்னவென்றால், சிந்தனையிலும், வார்த்தையிலும், செய்-லும் மென்மேலும் தெய்வீக நிலையை அடைய கஷ்டப்பட்டு முயற்சிசெய்வதும் கடமை தவறும் போது பாவுஅறிக்கை செய்வதும், நேர்மையாக இருப்பதுமேயாகும்.

கிறிஸ்தவர்கள் மட்டுமே கற்றுக் கொண்டிருக்கிற மேலும் ஒரு பாடம் இருக்கிறது. அதாவது இந்த கற்பனையின்படி நம்மால் வாழ இயலாது, கிறிஸ்துவின் அடிச்சுவடில் நடப்போம் என்று நமக்குரிய எல்லாவற்றையும் அவரிடம் அர்ப்பணித்திருந்தாலும், நமது குறைகளை மூடவும், தேவனுடன் இருக்கும் நமது உறவை தொடரவும், இரட்சகரின் புண்ணியம் தேவை என்பதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம் என்பதாகும். கிறிஸ்தவர்கள் அறிந்திருக்கிற இன்னொரு பாடம் என்னவென்றால், தேவனுடனான உறவை தொடருகிறவர்கள், அறியாமல் செய்த மீறுதல்களுக்கு மன்னிப்பை மாத்திரமல்ல, இரட்சகர் மூலமாக ஏற்ற சமயத்தில் உதவியையும் சகாயம் செய்யும் கிருபையையும் காண்கிறார்கள் என்பதாகும்.

எனவே கிறிஸ்தவர்கள் தங்களது பலவீனங்களையும் தேவனுடைய கிருபையையும் அறிந்து கொண்டு, ஒவ்வொரு நாளும் உரிமைக்காக போராட பலம் பெறுவதில் வளருகிறார்கள். அவர்கள் இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தை மாத்திரமல்ல, ஒவ்வொரு நாளும் இன்னும் அநேக சந்தர்ப்பங்களையும், பாவ மன்னிப்பையும் பெற்று, கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தின் மூலமாக, தடுக்க-ருந்து ஒரு புது ஆரம்பத்தை செய்கிறார்கள்.

நமது பாடத்தில் சவுல் ராஜா இப்படிப்பட்ட அனுபவங்களை பெறவில்லை. இரட்சகர் அப்பொழுது மரித்திருக்கவில்லை. ஒரு புது வாழ்க்கையை ஆரம்பிப்பதற்காகவோ, அல்லது பிராயச்சித்த ப-யை கொடுக்கவோ தேவனிடம் இன்னும் பிரவேசிக்கவில்லை. நிழலான ஆசாரியத்துவத்தின் மூலமாக அனைத்து ஜனங்களின் பாவங்களுக்காக வருடாவருடம் பாவ நிவாரண நாளில் பாவ நிவாரண ப- செலுத்தப்பட்டு வந்தது. அனைத்து யூர்களுக்குமான இந்த ஏற்பாடு மட்டும் தான் சவுலுக்கு அப்போது இருந்தது. சவுலே ஒரு நிழலாக இருந்து, சவுல் ராஜா இந்த சரியான நீதியின்படி நடத்தப்படுவது அவசியமாயிருந்தது. அங்கீரிக்கப்படாத ஒரு ப-யை கர்த்தருக்கு சவுல் செலுத்தினபடியால் ராஜ்யபாரம் அவனது குடும்பத்தாரை விட்டு நீக்கப்படதாக அறிவிக்கப்பட்டது.

எதிர்காலத்தில் உலகம்

கிறிஸ்தவர்களின் பல்வேறு விசுவாச அறிக்கைகள் தவறு என்று படிப்படியாக வேதமாணவர்கள் அறிந்து கொண்டார்கள். இந்த விசுவாச அறிக்கைகள் எல்லாம், புறஜாதியாரும் அதே போல யூர்களும் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவில் விசுவாசம் வைக்காதபடியால் நித்தியமாக வதைக்கப்படுவார்கள் என்று கூறுகிறது; நாகரீக நாடுகளில் மரித்துப் போன அனைத்து ஜனங்களும், இயேசுவின் சீஷராக மாறாததால் நித்திய வாதைக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்று கூறுகிறது. இந்த பயங்கரமான போதனை, ஜனங்களுக்கு பயமுட்டுவதாகவும், அநீதியானதாகவும் இருந்ததால், அவர்களை தேவனிடமிருந்தும் அவரது வேதாகமத்தை விட்டும் விரட்டியது.

மனுக்குலம் அனைத்திற்கும் இரண்டு விதமான சோதனைகள் உண்டு என்பதை வேதமாணவர்கள் பார்க்கிறார்கள். முதல் சோதனை ஏதேன் தோட்டத்தில் இருந்தது. அதில் ஆதாம் தனக்கும் மனுக்குலத்திற்கும் ஒரு பிரதிநிதியாக இருந்தான். அந்த சோதனை எல்லாரையும் பொறுத்தவரை ஒரு கேட்டுநாசத்தில் முழந்தது. தேவன் இரண்டாவது சோதனைக்கு ஏற்பாடு செய்திராவிடால், மனுக்குலத்தில் யாரும் நித்திய ஜீவனை பெற முடியாது

அல்லது ஏதேனி-ருந்து வந்த தண்டனைக்கு தப்பித்திருக்க முடியாது. ஆதாமுக்கும் அவனது சந்ததிக்கும் இரண்டாவது சோதனை கொடுப்பதற்காகவே கிறிஸ்துவின் மரணம் இருந்தது. அப்.பவல் தெரிவிக்கிறதாவது: “மனுமினால் மரணம் உண்டானபடியால் மனுமினால் மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலும் உண்டாயிற்று. ஆதாமுக்குள் எல்லாரும் மரிக்கிறது போல, கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாரும் உயிர்ப்பிக்கப் படுவார்கள். அவனவன் தன்தன் வரிசையிலே உயிர்ப்பிக்கப்படுவான்.” 1 கொரி 15:21-23

இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில், சுவிசேஷ செய்தியை விசுவாசித்து, கர்த்தருக்கென்று தங்களை முற்றிலுமாக அர்ப்பணிக்கிறவர்களை பரிசுத்த ஆவியினால் அவர் ஜெநிப்பித்து ஏற்றுக் கொள்கிறார். இவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் புது சிருஷ்ட யாகின்றனர். இந்த புது சிருஷ்டகள் இரண்டாவது சோதனைக்குள் செல்கின்றனர். இதில் அவர்களுக்கு ஆவிக்குரிய சுபாவத்தில் நித்திய ஜீவனோ அல்லது நித்திய மரணமோ கிடைக்கும். உலகத்தில் மீதம் உள்ளவர்கள் மரணதண்டனைக்குள்ளாக இருக்கிறார்கள். அப்போஸ்தலர் கூறுவதுபோல, உலகத்தின் மேல் இருக்கிற தண்டனையி-ருந்து அவர்கள் இன்னும் தப்பித்துக் கொள்ள வில்லை. அதி-ருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்கு ஒரே வழிதான் உள்ளது. அதாவது சீவித்துவத்தின் நிபந்தனைகளை ஏற்றுக் கொண்டு கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொள்வது தான்.

எனினும், சுவிசேஷத்தை கேட்காமலோ அல்லது கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொள்ளாமலோ, பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்படாமலோ இருக்கிற மனுக்குலத்தில் உள்ள மற்றவர்களுக்கு இரண்டாவது சோதனைக்குரிய ஒரு ஏற்பாட்டை தேவன் வைத்திருக்கிறார் என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். பொதுவாக உலகத்திற்கு பரீட்சைக்குரிய காலம் ஆயிரம் வருட யுகம் ஆகும். பிறகு, “பூமி கர்த்தருடைய மகிழ்மையை அறிகிற அறிவினால் நிறைந்திருக்கும்.” “அவர்களில் சிறியவன் முதல் பெரியவன் மட்டும் எல்லாரும் அவரை அறிந்து கொள்வார்கள்.” அப்பொழுது சாத்தானுடைய எதிர்ப்பு அவர்களுக்கு இருக்காது; ஏனெனில் அவன் அந்தக் காலத்தில் கட்டப்பட்டிருப்பான். அவர்களுக்கு கிறிஸ்துவின் உதவி மற்றும் ராஜீக் ஆசாரியர்களாகிய மகிழ்மையடந்த சபையாரின் உதவியும் கிடைக்கும்.

ஆயிரவருட அரசாட்சியின் நோக்கம் உலகத்தை உயர்த்துவதாகும். கீழ்ப்படி கிறவர்களுக்கும் விருப்பமுள்ளவர்களுக்கும் மாணிட பரிபூரணமும் நித்திய ஜீவனும் அளிக்கப்படும். முழுமையாக இரண்டாவது சந்தர்ப்பம் பெற்றும் கீழ்ப்படிய மறுக்கிறவர்கள், திருத்த முடியாதவர்கள் அழிக்கப்படுவார்கள். இதற்கிசைவாக, ஒரு கவிஞரின் வார்த்தைகள் நினைவுக்கு வருகிறது.

“மறுபடியும் ஆரம்பிக்கும் இடம் என்று அழைக்கப்படும் அருமையான இடம் ஒன்று இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன், அங்கே நமது எல்லா குற்றங்களும் நெஞ்சு வ-களும் நமது எல்லா ஏழையும் தூக்கங்களும் போய்விட வேண்டும், கிழிந்த ஒரு பழைய கோட்டை தூக்கி ஏற்றுவிட்டு மறுபடியும் அதை போடாததை போல.”

கவிஞர் வார்த்தைகள் உண்மையாக இருக்கிறது. காலம் சமீபித்து இருக்கிறது. தற்கால ஐரோப்பிய போர் மகா பெரிய அராஜகத்திற்கு முன்னோடியாக இருக்கிறது என்று வேதமாணவர்கள் உணருகிறார்கள். இது மேசியாவின் ராஜ்யத்திற்கு நுழைவு அறையாக இருக்கிறது. அதுவே “பழைய கிழிந்த கோட்டாகிய” மனுக்குலத்தின் அபூரணத்தை தூக்கியெறியும் காலம் சமீபமாயிருக்கிறது. அசிங்கமான கந்தையாகிய தங்களது சுயநீதியை தாங்களாகவே கழற்றிவிட்டு, கிறிஸ்துவின் நீதியின் வஸ்திரத்தை தரித்துக் கொள்கிறவர்கள் களிக்குறவார்கள். அதாவது தேவனுடைய அன்பும் இரக்கமும் கல்வாரியில் கொடுத்த மகாபெரிய ப-யின் மூலமாக, விருப்பமும் கீழ்ப்படிதலும் உள்ளவர்களை நல்ல சந்தர்ப்பத்திற்கு கொண்டு வருவதற்காக களி கூருவார்கள். “தேவனுடைய கிருபையினால் இயேசு கிறிஸ்து ஒவ்வொருவருக்காகவும் மரணத்தை ருசிபார்த்தார்.” அதாவது அவரை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ, அவன் இப்பொழுதோ அல்லது எதிர் காலத்திலோ, கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடைவான்.

தம்மிடம் வருகிற அனைவருக்கும் கிருபையான சந்தர்ப்பத்தை இயேசு தருகிறார். அதனால் அவர்கள், மறுபடியும் மறுபடியும் முயன்று படிப்படியாக தங்கள் விசுவாசத்தை தேவனுக்கும் நீதிக்கும் வெளிப்படுத்திக் காண்பிக்கிறார்கள். ஆகவே, பொதுவாக உலகத்திற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படுமென்று வேதம் கூறுகிறது. ஒரு ஆயிர வருடம் மறுபடியும் மறுபடியும் முயல சந்தர்ப்பத்தைப் பெறும். ஒருவேளை அநேக பாடங்கள் மூலமாக நீதியைக் கற்றுக் கொண்டு மகா பெரிய நித்திய ராஜாவுக்கும் அவரது பொன்னான கற்பனைக்கும் இசைவாக வருவார்கள். ஆயிர வருட யுகத்தைக் குறித்து வேதம் கூறுகிறதாவது: “உம்முடைய நியாயத் தீர்ப்புகள் பூமியிலே நடக்கும் போது பூச்சக்கரத்து குழகள் நீதியைக் கற்றுக் கொள்வார்கள்.” ஏசா 26:9

யோனத்தானின் விசுவாசத்திற்கு வெகுமானம் அளிக்கப்பட்டது

எப்படி யோனத்தானும் அவனது ஆயுததாரியும் கர்த்தரால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு, எதிராளியை வெற்றிக் கொண்டார்கள் என்பதையும், எப்படி பெ-ஸ்தியர்கள் மூன்று பிரிவாக பிரிந்து, ஒருவருக்கொருவர் எபிரேயன் என்று தவறாக புரிந்து கொண்டு ஒருவரையொருவர் அழித்தார்கள் என்பதை தொடர்ந்து நாம் பார்க்கலாம்.

தேவனிடத்தில் நமது தவிப்படப் பொறுப்பு

“ஓருவனும் மற்றொருவன் செய்யும் தீமைக்குத் தீமை செய்யாதபடி பாருங்கள்; உங்களுக்குள்ளாம் மற்ற யாவருக்குள்ளாம் எப்பொழுதும் நன்மை செய்ய நாடுங்கள்.” (1 தெச 5:15)

இந்த வசனம் அப்போஸ்தலர் பவுல், தெசலோனிக்கேயர் சபைக்கு கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையைப் பற்றி எழுதிய செய்தியின் ஒரு பகுதியாகும். கிறிஸ்துவின் பிரசன்னத்தில் அவரது ராஜ்யத்தில் கூட்டிச் சேர்க்கப்படுவோம் என்கிற நம்பிக்கையும், மகிமையின் நம்பிக்கையும் கொண்டவர்களுக்கு எப்படி ஜாக்கிரதையாகவும் உண்மையாகவும் வாழ வேண்டும் என்று அவர் ஞாபகப்படுத்துகிறார். அவர் அவர்களுக்கு, “ஒழுங்கில்லாதவர்களுக்கு புத்தி சொல்லும்படியும்,” “பலவீனரைத் தாங்கும்படியும்,” “திடனற்றவர்களை (விசுவாசத்தில் பலவீனரும் இன்னும் வளராதவர்களை) தேற்றும்படியும்” போதிக்கிறார். மேலும் நமது தலைப்பு வசனத்தில், “ஓருவனும் மற்றொருவன் செய்யும் தீமைக்குத் தீமை செய்யாதிருங்கள்” என்று போதிக்கிறார். இங்கே அப்போஸ்தலர், சபையில் யாரையும் தீமைக்கு தீமை செய்ய அனுமதிக்கக் கூடாது என்று கூறியதாக நாம் புரிந்து கொள்ளக் கூடாது. மற்றவர்கள் யாரையும் தீமை செய்யாதிருக்கும்படி பார்ப்பது எந்த ஒருவரின் கட்டுப்பாட்டிலோ, சக்தியிலோ கிடையாது. தேவனுக்கும் அவரது பிரதிநிதியாகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கும் மட்டுமே இந்த அதிகாரமும் வல்லமையும் இருக்கிறது. ஓருவரும் தீமைக்கு தீமை செய்யாதபடி பார்க்கும் வேலையை நாம் எடுத்துக் கொண்டோமானால் நாம் ஒவ்வொரு மனிதனுடைய காரியங்களிலும் தலையிடுகிறவர்களாக இருப்போம்; தீமைகளை யூகிக்கிற ஒரு குணத்தை வளர்ப்போம், நமது சொந்த வேலைகளுக்கு நேரமிருக்காது. அப்போஸ்தலர் இங்கே ஒவ்வொருவனும் தான் தீமைக்கு தீமை செய்யாதபடிக்கு பார்க்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார். இந்த கொள்கை தங்களையே அடக்கி ஆளுவதற்காகும், தமது சொந்த காரியங்களில் கவனமாக அப்பியாசப்படுத்த வேண்டும்.

நமது சொந்த நடத்தைகளுக்கு மூலாதாரமான கொள்கைகளில் நமது எண்ணத்தை ஆராய வேண்டும் என்பதே இதன் கருத்தாக காணப்படுகிறது. “நான் இதை இதை செய்யப் போகிறேன். இது சரியானதா?” என்று விவேகத்துடன் ஆராய்ந்து முடிவு செய்ய வேண்டும். நமது செயல்களை முன்னதாகவே தீர்மானிக்க வேண்டும். நாம் அபந்தமான வழியில் செல்லக் கூடாது, தவறுகளை செய்து விட்டு, “நான் தவறை திருத்திக் கொள்கிறேன்” என்று கூறக் கூடாது. நாம் தவறு செய்திருந்தால் நிச்சயமாக திருத்திக்

கொள்ள வேண்டும். நமது மனதை கட்டுப்படுத்தக் கூடிய பழக்கவழக்கத்திற்குள் செல்ல வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாம் செய்யக் கூடாததை அது தடுக்கும்.

நாம் மாமிசத்தில் இருக்கும் போது நமது செயல்லும் வார்த்தைகளிலும் நாம் பரிபூரணத்தை அடைய முடியாது. ஆனால் நாம் அதை அடைய முழுமனதோடு முயற்சிக்க வேண்டும். அதைப்பற்றிய சரியான நிலையில் நம்மை ஜாக்கிரதையாக நிலைநிறுத்தவில்லையென்றால், நம்மால் முடிந்ததை செய்ய முடியாது. நமது கர்த்தரின் உதவியுடன் நமது மாமிசத்தின் முழு கட்டுப்பாட்டையும் முடிந்தவரை பெறுவோம். ஜெயம் பெறுவோம் என்று நமது மனதை சீர்படுத்தினால், அதிகமாக நிறைவேற்ற முடியும்.

அனைத்து பரிசுத்தவான்களும் பலமுள்ள பண்பாளர்கள்

இரட்சகர் நன்மையை செய்ய விரும்பியதால், தமது ஜீவனை நீதியின் நிமித்தம் கொடுத்தார். எனவே அவரது கொடியின் கீழ் இருப்பவர்கள் எல்லாரும் நல்ல போராடத்தை போராட வேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். தேவன் இப்போது தேழிக் கொண்டிருக்கிற வகுப்பாராகிய ஜெயங்காளர்களும் மனச் சார்பு உடையவர்களில் பழிவாங்குகிற சுபாவ குணம் இருக்கிறது. ஜெயங்க கொள்கிற குணங்களை இவர்கள்தான் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பலமான தனித்தன்மையை பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு மனவறுதியை பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மந்தமானவர்கள் அல்ல; அவர்கள் வெறும் சாந்தமானவர்கள் அல்ல. யாரை சத்தியம் இழுக்கிறதோ அவர்கள் பலமான பண்புடையவர்கள். இயற்கையாக வே பலமான பண்புடையவர்கள், தவறு செய்தவர்களை மோசேயின் பிரமாணத்தின்படி, “கண்ணுக்கு கண், பல்லுக்கு பல்” என்று தண்டிக்க விருப்பம் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் சபைக்கு கர்த்தரின் கட்டளை எதிரிடையாக இருக்கிறது. ஏனெனில் பாவ உலகிற்கு இதுதான் வழியாக இருக்கிறது. இன்னும் தேவன் நீதிக்கு கீழ்ப்படியச் சொல்-உலகத்தை வற்புறுத்தவில்லை; ஆயிர வருட யுகத்தில் அதைச் செய்வார். தேவனோடு உடன்படிக்கை செய்ததின் மூலமாக கிறிஸ்துவை பின்பற்றுகிற விசேஷித்த ஜனங்கள், தேவனுடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றவும், நீதியை ஆதரிக்கவும் உறுதிமொழி எடுத்திருக்கிறார்கள். பலமுள்ள பண்பாளர்களாயிருந்து, அவர்கள் தவறானதை சரி செய்ய

விரும்புகிறார்கள். அது இயற்கையான உதவேகமாகவும் நல்லதாகவும் இருக்கிறது. உலகத்தை நியாயந்தீர்க்கவும் ஒழுங்கை பயிற்றுவிப்பதற்கும் இப்போது சரியான நேரம் அல்ல என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும். “நீங்கள் காலத்திற்கு முன்னே யாதொன்றைக் குறித்தும் தீர்ப்புச் சொல்லாதிருங்கள்” என்று வேதம் கூறுகிறது. ஆகையால் தேவன் குறித்த காலத்திற்காக நாம் காத்திருக்க வேண்டும். சட்டப்பூர்வமான காரியமாக இருந்தால், அது அநீதியாக இருந்தாலும், நாம் நல்ல எண்ணத்தில் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். கர்த்தருடைய நேரத்திற்காகவும், அதை சரி செய்யும் முறைக்காகவும் காத்திருக்க வேண்டும்.

கிறிஸ்தவன் ஒரு பொது காவலர் அல்ல

நீங்கள் ஒரு இரட்டப்பான தீங்கைப் பெற்றால், அதை நீங்கள் ஏன் சரி செய்ய விரும்புகிறீர்கள் என்பதற்கு ஒரு இரட்டப்பான காரணம் இருக்கும். இப்படிச் செய்வதற்கான மனச் சார்பு அதிகரிக்கும், ஆனால் பழிக்குப்பழிவாங்குவது போல் இருக்காது, நாம் தீமைக்கு தீமை செய்யக் கூடாது. நாம் யாருக்கும் தீமை செய்யக் கூடாது என்ற பொறுப்பு உள்ளவர்கள். “ஒருவனும் மற்றொருவன் செய்யும் தீமைக்குத் தீமை செய்யாதபடிக்கு பாருங்கள்” என்ற சொற்றொடர் கிறிஸ்தவர்கள் பொதுவான போலீஸ்காரரைப் போல் இருந்து, சகோதரர்கள், அண்டை வீட்டார் இன்னும் எவரும் யாருக்கும் தீமை செய்யாதபடிக்குப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று அர்த்தப்படுத்துவதாக சிலர் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது ஒரு தவறான கருத்து. எனினும் குடும்பத்தலைவரைப் பொருத்தவரை இதில் ஒரு குறிப்பிடத் விதிவிலக்கு இருக்கிறது. வீட்டின் தலைவனாக, தனது குடும்பத்தினரின் பேரில், சமூக மற்றும் தெய்வீக சட்டத்தில் பொறுப்பு இருக்கிறது.

ஒவ்வொரு சபையின் மூப்பர்கள் தங்கள் சபையின் அங்கங்களில் யாரும் தீமை செய்யாதபடிக்கு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது அப்போஸ்தலரின் இந்த கட்டளைக்கு பொருளாக சிலர் யூகிக்கலாம். இது கூட ஒரு சரியான கருத்து அல்ல. யாரும் தீமைக்கு தீமை செய்யாதபடிக்கு பார்க்கும் உரிமையை எந்த ஒரு மூப்பருக்கும் இந்த வசனம் கொடுக்கவில்லை. இந்த வசனத்தின் அர்த்தம் என்ன வென்றால், நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் தீமைக்கு தீமை செய்யாதபடிக்கு பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்பதாகும். தீமை செய்யப்படுகிற ஒரு குடும்ப அங்கத்திற்கு, இன்னொரு குடும்ப அங்கம் உதவி செய்வதற்கு சரியான சில வழிகள் இருக்கக் கூடும். உதாரணமாக, ஒருவர், இன்னொருவர் மூன்றாமவருக்கு அநீதி இழைப்பதை பார்ப்பாரேயானால், அவரை எச்சரிக்க வேண்டும். சகோதரனே (அல்லது சகோதரியே) இந்த

காரியத்தைச் குறித்து இந்தந்த மாதிரி நீங்கள் நினைக்க வில்லையா? என்று கேட்கலாம். சபையைப் பற்றி நினைக்கவில்லையா என்றும் கேட்கலாம். ஆனால் மூப்பருக்கு சபையைப் பற்றிய அக்கரை விசேஷத்து விதமாக இருக்கிறது. சபையில் யாராவது ஒருவர் சத்திய ஒழுங்கின்படி வாழவில்லையென்றால், அந்தக் காரியத்தைக் குறித்து ஆலோசனை கூறுவது மூப்பருக்கு கடமையாயிருக்கிறது. ஆனால் மற்றவர்களது அலுவல்களில் தலையிடுகிறவர்களாக இருக்கக் கூடாது.

நாம் வளர்வதற்கு ஒருவருக்கொருவர் உதவ வேண்டும்; இப்படியாக மணவாடி தன்னை ஆயத்தும் பண்ணுகிறான். இந்த காரியங்கள் ஜெபத்திற்கு பிறகு மிகவும் ஞானத்துடன் அணுகப்பட வேண்டும். இல்லையென்றால் நாம் நன்மையை அல்ல, தீமை செய்கிறவர்களாவோம். நாம் நன்மையானதை பின்பற்ற வதற்கு நீதி யிடம் நாம் அர்ப்பணம் செய்திருக்கிறோம் என்பதை நினைவு கூருவோமாக. நாம் சபையில் மந்திரமல்ல, எல்லா மனிதர்களிடையேயும் நாம் தீமைக்கு தீமை செய்யாதிருக்க வேண்டும் என்பதை நினைவு கூருவோமாக. ஏனெனில் நாம் எல்லா கூழ்நிலையிலும் நிலைமையிலும் நன்மையானதை பின்பற்றுவோம் என்று பிரத்திக்கிணை செய்திருக்கிறோம்.

தேவனுடைய வசனத்தின் நியதிப்படி கிறிஸ்துவின் சீஷர்கள் எல்லா ஜனங்களிடமும் மிகவும் நாகரீகத் தன்மையோடும், மிகவும் மரியாதையோடும், மிகவும் பண்போடும், உதார மனத்தோடும், தயையுடனும், மரியாதை மற்றும் அன்போடும் நடந்து கொள்ள வேண்டும். பொதுவாக உலகத்தாரிடம் காணப்படுவதுபோல், இந்த குணங்கள் அவர்களிடம் சும்மா வெளியர்க்கமாக காணப்படாபடிக்கு தயயும் சாந்த குணமும் இருதயத்தி-ருந்து வருகிறவைகளாக இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் அவர்கள் கர்த்தரின் ஆவியையும், நீதி, இரக்கம் மற்றும் அன்பின் ஆவியையும் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். இப்படியாக அவர்களது வெளிச்சம் அவர்களது வாழ்க்கையில் பிரகாசிக்க வேண்டும்.

யூத யுகத்தில் பல்வேறு விதமான போதனைகள்

யூத பிரமாணத்தின்படி சில காரியங்களில் போதனைகள் மாறுபாடாக இருந்தன. ஒவ்வொரு யூதனும், ஒவ்வொரு குற்றத்திற்கும் தண்டனை கொடுக்க கூடிய தேவனுடைய பழிவாங்குபவனாக இருந்தான். பாவம் செய்தவன் தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டும். இதுதான் அடிப்படை கொள்கை, நீதி. யூத யுகத்தில், பாவத்திற்கான நீதியான தண்டனை என்ற பாடம் யூத மக்களின் மனதிலே ஆழமாக பதியவைக்கப்பட வேண்டியதாக இருந்தது. ஆகையால்

மனுவனுடைய இரத்தத்தை எவன் சிந்துகிறானோ அவனுடைய இரத்தம் மனுவனாலே சிந்தப்படக்கடவு என்ற கட்டளை அந்த காலப்பகுதியில் கொடுக்கப்பட்டது. (யாத் 21:12 ; லேவி 24:13-20; எண்.35:9-33) அவர்கள், தங்கள் அண்டை வீட்டார் தவறு செய்யக் கண்டால், அந்த தவறை சரி செய்ய அவர்கள் உதவுபவர்களாக இருக்க வேண்டும். இந்த நீதியான அடிப்படை கொள்கை அவர்களிடத்திலே செம்மையாக பதியவைக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. ஏனெனில் இது தேவனுடைய பண்பின் அடிப்படைக் கொள்கை. நோவாவின் காலத்தி-ருந்தே இந்த சட்டம் நல்லதாக இருந்து வந்தது. (ஆதி 9:6) இது சரியான ஒரு நீதியின் கட்டளையாக இருப்பதால் தற்காலத்தில் இது உலகத்தாரால் அமுலுக்கு கொண்டு வரப்படு அவர்களால் முழுந்தவரை நிறைவேற்றப்படுகிறது.

கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும் போது, பலவீனமுள்ளவர்களுக்கு எந்த அளவிற்கு பரிவு காட்டப்பட வேண்டும் என்பதை கிறிஸ்து (சபை) அறிந்திருப்பார். ஆனால் தற்காலத்தில் நாம் இருதயத்தை நியாயந்தீர்க்கிற ராஜ்யம், நீதிக்காக பழிவாங்குகிறவர்களாகவும் இருக்கக் கூடாது என்று வேத வாக்கியங்களால் நாம் போதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் நீதியை கட்டாயப்படுத்தி செய்ய வைக்க முயற்சிக்கக் கூடாது. ஆனால் தயவு, இரக்கம் மற்றும் அன்பு ஆகியவைகளை காத்து, அப்பியாசப்படுத்த நாம் கற்றுக்

கொள்ள வேண்டும். சபை மற்றவர்களைக் காட்டிலும் ஒரு மாறுபாடான நிலையில், ஒரு உயர்ந்த நிலையில், நீமைக்கு நீமை செய்யாதபடி, நீமைக்கு நன்மை செய்கிறவர்களாக வாழ வேண்டும்.

நாம் பரிபூரணமானவர்கள் அல்ல என்பதை நாம் மனதில் வைக்க வேண்டும். மனதுருக்கம் என்ற பெரிய பாடத்தை நாம் கிறிஸ்துவின் சீவர்களாக கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நாம் அதிகாரத்திற்கு உயர்த்தப்படும் போது, கருணை தேவைப்படுகிறவர்களுக்கு உடனே கருணை காண்பிக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையே எங்கும் பெருகியிருக்கும். ஏனெனில் அவர்கள் விழுந்து போன நிலையி-ருந்து வளர்ச்சியடையும் வரை அவர்கள் எல்லோரும் அபூரணர்களாகவும் பலவீனமுள்ளவர்களாகவும் இருப்பார்கள். உலகின் நியாயாதிபதிகளாக ஆகக் கூடிய பொறுப்பும் கனமும் உள்ள நிலைமைக்கு தகுதியுள்ளவர்களாக வேண்டும் என்றால் நாம் அன்பு, தடை மற்றும் மனதுருக்கம் போன்ற குணங்களை இப்பொழுது அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். உலக மனுமக்களிடமும் சகோதரர்களிடமும் மிகுந்த இருக்கத்துடன் இருக்க நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் நாமே இதை கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். கர்த்தரிடத்தில் நமக்குள் சொந்த பொறுப்பை நினைவு கூர்ந்து, நமது ஒட்டத்தை நாமே நிதானித்து, சகோதரருக்குள்ளும் மற்ற யாவருக்குள்ளும் எப்பொழுதும் “நன்மை செய்ய நாட வேண்டும்.”

R5645

God's Mercies To Disobedient Israel

கீழ்ப்படியாத சீஸ்ரயேலர்களிடத்தில் தேவனுடைய ரெக்காங்கள்

நெகேமியா 9:26-31

நியாயாதிபதிகளின்காலம் - தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட தலைவர்கள் - அவர்களது கடமைகளும் பொறுப்புகளும் - பிரமாணத்தை கொடுத்தவரும் ஒருவரே, பிரமாணமும் ஒன்றே - நியாயாதிபதிகளின் கீழாக இஸ்ரயேல் தேசத்தாரின் இருவித வாழ்க்கையின் வருணணை - தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பின்னைகளுக்கு தேவனுடைய அன்பு பராமரிப்பின் வெளிப்பாடுகள்-ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலருக்கான பாடம்.

“நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும், பாவமோ எந்த ஜனத்துக்கும், இகழ்ச்சி.” நீதி 14:34

இஸ்ரயேலரின் சரித்திரத்தில் தேசம் பிரிக்கப்பட்டதி-ருந்து சவுல் ராஜாவாக அபிஷேகம் பண்ணப்படும் வரையுள்ள 450 வருட காலப்பகுதி (அப். 13:19-21) நியாயாதிபதிகளின் காலம் ஆகும். இதில் முதல் நியாயாதிபதி யோசவா, கடைசி நியாயாதிபதி சாமுயேல். இந்த நியாயாதிபதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படாமல் தேவனால் நியமிக்கப்படவர்கள். அவர்கள் எந்த அதிகாரத்தையும் வல்லமையையும் பெற்றிருக்கவில்லை. அவர்கள் எந்தவொரு அலுவலகத்தையும் வைத்திருக்கவில்லை, எந்தவித வருமானத்தையும் வகு-த்து பெறவில்லை. ஏதாவது

வல்லமையை அவர்கள் பெற்றிருந்தார்களேயானால் அது அவர்களது சொந்த வல்லமையாகும். அவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் அல்லது செல்வாக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்ததானால் அது தேவனால் நியமிக்கப்படவர்கள் அல்லது “எழும்பப்பண்ணப்படவர்கள்” என்பது ஆகும்.

இந்த ஏற்பாடு, சொந்த நோக்கமும் வெகுமதிகளும் ஆதிக்கம் செலுத்துகிற அரசியல் ஏற்பாட்டைக் காட்டிலும் ஜனங்கள் தங்களுக்கு உதவிகளுக்காகவும்,

தலைவர்களுக்காகவும் தேவனை நோக்கியிருக்கும்படி இருந்தது, தேவன் நியமனம் செய்தார். ஜனங்கள் தேவனுடன் இணக்கமாக அவரால் நியமிக்கப்பட்ட நியாயாதிபதியை அங்கீகரித்தார்கள். சில சமயங்களில் ஒழுங்குப்படுத்தப்பட்ட சில முறை மகளை பெற்றிருந்தார்கள். ஏனெனில் யோசவாவின் சகல நாட்களிலும் கர்த்தர் இஸ்ரயேலுக்காகச் செய்த அவருடைய பெரிய கிரியை களையெல்லாம் கண்டவர்களும். யோசவாவுக்குப்பின்பு உயிரோடிருந்தவர்களுமாகிய மூப்பர்கள் தங்கள் நாட்களில் ஒவ்வொரு கோத்திரத்திற்கும் நியாயாதிபதிகளை ஏற்படுத்தியிருந்ததைப் பார்க்கிறோம். (நியா 2:7)

தேவன் இஸ்ரயேலருக்கு நியாயாதிபதிகளை கொடுத்திருந்த இந்த ஏற்பாடு, சுவிசேஷ யுகத்தில் தேவன் ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர்களோடு கொண்டிருந்த தொடர்புக்கு இசைவாக இருந்தது. அதாவது அந்தந்த காலத்தில் விசேஷித்து ஆ லோ சனைக்காரர்களை யும், விடுவிப்பவர்களையும், ஊழியர்களையும் ஏற்படுத்திவந்தார், அதேபோல ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர்கள் தலைவர்களை ஏற்படுத்துகிறவர்களோ, அவர்களை ஆடுவிப்பவர்களோ, ஆவிக்குரிய தலைவர்களை தீர்மானிப்பவர்களோ அல்ல. ஆனால் கர்த்தரே அவருக்கு பிரியமானவர்களை அவ்வப்போது எழும்பப்பன்னுடையதற்கு அவரை நோக்கியிருப்பவர்களாகவும் அவரை மகா பெரிய தளபதியாக மதிக்க வேண்டியவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களை தேவனால் ஏற்படுத்தப்படவர்கள் என்று ஏற்றுக் கொள்வதற்கு அவர்களை ஒட்டுப்போடு தேர்தெடுக்க வேண்டும் என்பதல்ல, கர்த்தருடைய வசனங்களுக்கு இசைவாக இருக்கிற அவர்களது போதனைகளை காது கொடுத்து கேட்பதே போதுமானதாகும்.

இப்படி தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆவிக்குரிய தலைவர்களை அவர்களது ஆவிக்குரிய வெற்றிகள் மூலமாகவும், தேவனுடைய பிள்ளைகளை தங்கள் இதய பூர்வமான நெருக்கத்துக்கு கொண்டு வருவது மூலமாகவும் அறிந்து கொள்ளலாம். இப்படிப்பட்ட கனிகளை கொடுக்காத எந்த தலைவரும் கர்த்தரால் ஏற்படுத்தப்படவரல்ல என்பது நிறைவேண்டும். ஏனெனில் கர்த்தரின் ஆவி அழிமத்தனத்திற்கும், அறியாமைக்கும் சச்சரவுக்கும் வழிநடத்தாமல், அன்புக்கும், சந்தோஷத்திற்கும் மன அமைதிக்கும் மன சுதந்திரத்திற்கும் வழி நடத்தும்.

இஸ்ரயேலுக்கு மகா சபையோ, சட்டசபையோ தேவையாக இருக்கவில்லை. அவர்களுக்கு நியாயப் பிரமாணிகராக கர்த்தர் இருந்தார். சீனாய் மலையில் கொடுக்கப்பட்ட பிரமாணம் அவர்களது தேசத்திற்கு

நிலையான சட்டமாக இருந்தது. ஆசாரியர்களும் லேவியர்களும், தேவனுக்குட்ட காரியங்களில் நியமிக்கப்பட்ட உதவியாளராக இருந்தனர். நியாயப் பிரமாணத்தைப் போதிக்கவும் நிழலான ப- மற்றும் பாவ நிவாரண வேலை முதலானவைகளில் அவர்களுக்கு பிரதிநிதிகளாகவும் இருந்தனர். ஒவ்வொரு கோத்திரத்திலும் மூப்பர்கள் அவர்களது தகுதிக் கேற்றபடி அந்த கோத்திரத்தின் சமூக காரியங்களில் பொறுப்பாளர்களாக இருந்தனர். படை வீரர்கள், இராணுவம் போன்ற எதுவும் இல்லை. தெய்வீக சட்டம் அவர்களை மற்ற ஜாதிகளி-ருந்து பிரிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. அவர்கள் கர்த்தருக்கு உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்தால், அவர் அவர்களை அனைத்து எதிரிகளிடமிருந்தும் காப்பவராக இருந்தார்.

அதே போல ஒவ்வொரு சபையிலும் உள்ள ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர்கள், தேவையான ஊழியத்திற்கு தங்களில் தகுதியுள்ளவர்களை கண்டு பிடித்துக் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். தேவனுடைய பிரமாணம் அவர்களை உலகின் சதித்திட்டம், யுத்தும், சிக்கல் போன்றவைகளி-ருந்து பிரித்துவைக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் அவருக்கு உண்மையாய் இருக்கும் வரை, அவர்களுக்கு சகலமும் நன்மைக்கேதுவாக நடக்கும் என்கிற வாக்குத்தக்கத்தை கொடுக்கிறார். ஆகையால் அவர்கள் பாவத்திற்கு எதிராக போரிடுவோம் என்கிற உறுதி மொழியைக் கொடுத்த சிலுவை வீரர்களாக இருந்தாலும், சகோதரர்கள் ஒருவருக்கொருவர் தங்கள் ஜீவனை கொடுக்கும் உறுதி மொழியை கொடுத்தாலும் அவர்களுக்கு சர்வே சம்பந்தமான ஆயுதத்துடன் கூடிய ராணுவம் தேவையில்லை.

தேசிய வாழ்க்கையின் ஏற்றுடை சித்திரங்கள்

நியாயாதிபதியின் புத்தகத்தை இஸ்ரயே-ன் நானூற்றைம்பது வருட கால முழு சரித்திரமாக படித்தோமானால் அது ஒரு ஊக்கத்தைக்குறைக்கும் ஒரு சித்திரமாக இருக்கும். அவர்கள் பாவத்திலும் விக்கிரக ஆராதனையிலும் தொடர்ந்து இருந்து அதனிமித்தம் தண்டனையை அனுபவித்தவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஒரளவிற்கு காண்பிக்க கூடியதாக இருக்கும். ஆனால் இது ஒரு நியாயமற்ற கருத்தாக இருக்கும். மாறாக, அவர்கள் செழித்திருந்த சந்தோஷமான காலத்தையும், அவர்கள் தேவனை விட்டு விலகியதையும், அவர்களது, அந்த மீறுதலுக்கான தண்டனைகளையும் தேவன் அவர்களுக்காக எழும்பப்பண்ணின நியாயாதிபதிகளின் மூலமாக அவர்களது துன்பத்தி-ருந்து விடுவித்ததையும் அது பதிவு செய்திருப்பதைக் காண்பிக்கிறது. “உன் நியாயாதிபதிகளை முன்னிருந்தது போலவும், உன்

ஆலோசனைக்காரரை ஆதியில் இருந்தது போலவும் திரும்பக் கட்டளையிடுவேன்.” (ஏசா 1:26) இந்த தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தில் குறிப்பாக சொல்லுகிறபடி இந்த நியாயாதிபதிகளின் காலம் அநேக காரியங்களில் மிகவும் அனுகூலமான காலமாக இருந்தது.

ஞகுதின் சரித்திரமும், சாமுயே-ன் பெற்றோர்களின் சரித்திரமும் காரியங்களின் மறுபக்கத்தின் கணநேர காடசியைக் கொடுக்கிறது, அதாவது அநேக மக்களின் மத்தியில் சந்தோஷமும், மனதிருப்தியும், தெய்வ பக்தியும் பரவியிருந்ததை காண்பிக்கிறது. நமது நாடகளில் முழு உலகத்தில் நடக்கக்கூடிய காரியங்களையும் செய்தித்தாள்களையும் பார்த்தோமானால் குற்றங்கள், வேலை நிறுத்தங்கள், விபத்துக்கள் மற்றும் சிறைக்காவல் போன்றவைகளையே பார்க்க முடிகிறது. மக்களின் இயல்பான வாழ்க்கை அபுர்வமாகவே குறிப்பிடப்படுகிறது.

இதற்கு இசைவாக கீழே கொடுக்கப்படுள்ள கவிஞர் ஓயிட்டியர் (Whittier) அவர்களின் வரிகள் உள்ளன. அனுதினமும் எதிரிடையான செய்திகள் பத்திரிக்கைகள் மூலமாக உலகிற்கு சென்றால் கூட, சுதந்திரமும் ஆசீர்வாதமும் உள்ள இந்த தேசத்தில் அவர் களிக்குகிறார். “என்னதான் முட்டாள்தனமும், அவமானமும், குற்றங்களும், உமது எல்லைக்குள் வெளியானாலும், வேகமான சவாலுடன் கூடிய குற்றச்சாட்டுகள் எங்களிடம் வந்தாலும், உம்முடைய உயர்ந்த செய்கைகளான சம்பத்துகளும், உம்முடைய சமாதான வீடுகளும் தேர்வுகளும் சொல்லப்படுவதில்லை. மனித தேவைகளுக்காக பரிந்துபேசும் உமது அன்பும் தவறுகள் நிருத்தப்படுதலும் பாதிகூட சொல்லப்படுவதில்லை.”

கடந்த பாத்தில் புறஜாதிகளை கானான் தேச ஜாதிகளை புண்டோடு அழிக்கும்படி இஸ்ரயேலர்கள் கட்டளையிடப்பட்டதை நாம் பார்த்தோம். இது ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர்களாகிய நாம் விழுந்துபோன மாம்சீக சுபாவத்தை வெற்றிக்கொள்ளுதலை நிமிலாக காட்டுகிறது. ஆனால் இஸ்ரயேலர்கள் தண்டனைக்குட்பட்டவர்களை மற்றிலுமாக அழிக்காமல் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட புழியை அனுபவிக்கும்படியாக அதிலே குடியேறினார்கள். பிற்காலத்தில் இந்த புறஜாதிகளோடு ஜக்கியமும் நடபும் கொண்டதால் புறஜாதியாரின் மதம் இஸ்ரயேலர்களைக் கெடுத்துப்போட்டது. அவர்களை தேவனிடமிருந்து மற்றிலுமாக பிரித்து பெரும்பாலான வர்களை விக்கிரகாராதனை செய்வர்களாக வழி நடத்தியது.

தங்களது விழுந்துபோன மாம்சீக சுபாவத்தின் விருப்பங்களுக்கு எதிராக போராடாத ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர்கள், சீக்கிரத்தில் தங்களது ஆவிக்குரிய

வாழ்க்கையை இழந்து மாம்சீகம் செழிப்பதை காண்பார்கள். மேலும் மாம்சீகத்துடனான சண்டை நிறுத்தத்தால். தேவனுடனான அன்பு பழப்பழியாக தணிந்து ஒரு வகையான விக்கிரகாராதனைக்கு செல்வார்கள். அதாவது தேவனுடனான இருதய பூர்வமான அன்பு, பயபக்தி போன்றவைகளி-ருந்து நீங்கி, பண ஆசை, மனிதரை புகழ்தல், தற்புகழ்ச்சி போன்றவைகளுக்குச் செல்வார்கள்.

எல்லா இஸ்ரயேலர்களும் விக்கிரக ஆராதனையில் விழுந்து போனார்கள் என்று நாம் நினைக்கக் கூடாது. ஒரு குறிப்பிட எண்ணிக்கையினர் அடிக்கடி கொஞ்ச காலத்துக்கு தேவனுடைய அன்பி - ருந்தும் அவரை ஆராதிப்பதி-ருந்தும் பிரிந்து அதன் மூலம் தேவனுடைய கிருபையை இழுந்தார்கள் என்று இன்னும் சரியாக புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர்க்கு இதை பொருத்திப் பார்க்கும்பொழுது, அவர்கள் முழுவதுமாக, தற்புகழ்ச்சி, பொருளாசை அல்லது புகழ் போன்ற விக்கிரகாராதனைக்கு போகும்வரை தேவன் கோபப்படமாட்டார் என்று நினைக்கக் கூடாது. அதைக்காட்டிலும், மற்றவைகளில் இருதயம் ஈடுபொடு கொள்ள ஆரம்பிக்கும்போதே, இன்னும் நமது இருதயம் கொஞ்சம் அவரது அன்பிலும் கீழ்ப்படிதழ - லும் இருக்கும்போதே, நமது எதிராளிகளாகிய உலகம், மாமிசம் மற்றும் சாத்தான் நம்மை முற்றிலுமாக பிடித்துக் கொள்ளும் முன்பே, கர்த்தருடைய தண்டனை நம்மை கண்டிக்கவும் சீர்திருத்துவதற்கும் அனுப்பப்படும்.

பதிவு செய்யப்படியிருக்கிற இந்த தெய்வீக தண்டனையும் இஸ்ரயேலர்களின் மனவருத்தமும் கர்த்தருடைய இரட்சிப்பும், அர்ப்பணம் செய்த ஜனங்களின் மேல் தெய்வீக அன்பையும் அவரது கவனிப்பையும் நிறுபணம் செய்கிறது. நமக்கு தெரிந்த வரையில் மற்ற ஜாதிகளை கண்டிப்பதற்கோ, சீர்தி நூத்துவதற்கோ தெய்வீக வல்லமை உபயோகிக்கப்படவில்லை. அவர்கள் தேவனுக்கும் அவரது வாக்குத்தத்துக்கும் அந்நியரைப் போலவும் புறதேசத்தாறைப் போலவும் இருந்தார்கள்.

ஆகவே, நீதியினிமித்தம் தேவனுடைய சீர்திருத்துதல், அவரது கடிந்துகொள்ளுதல் முதலானவை வீட்டின் குமாரர்கள் மேல் உள்ள விசேஷித்த பாதுகாப்பையும், கவனிப்பையும் உறவையும் சாடசி கூறுகிறது. நாம் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொண்டு தேவனிடம் அர்ப்பணம் செய்ததால், தேவன் நம்மை குமாரர்களாக ஏற்றுக் கொண்டு, நமது பரீட்சைக்கும், நற்பண்புகளில் அபிவிருத்தி அடையவும் தேவையான அனுபவத்தையும் சோதனைகளையும் கஷ்டங்களையும் தருகிறார். நமது விழுந்துபோன சுபாவத்தின் வஞ்சகம் போன்ற செல்வாக்குகளை உணரவும் இது கொடுக்கப்படுகிறது. இது அமலேக்கியர், கானானியர்

மூலமாக குறிப்பிடப்படுகிறது. நாம் இதை முற்றிலுமாக அழித்து, அர்ப்பணம் செய்தவர்கள் எந்த எண்ணத்தையும் கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படியச் சிறைப்படுத்துகிறவர்களாக இருக்கிறோம் என்று அப்.பவுல் கூறுகிற நிலைமைக்கு வரவேண்டும். (2 கொரி 10:5)

மாம்சீக இஸ்ரயேலர்கள் ஒவ்வொரு பாடமாக எவ்வளவு சீக்கிரம் கற்றுக்கொண்டார்களோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக தேவனை நோக்கி கூக்குரல் இட்டபோது, தேவன் அவர்களுக்கு இரட்சிப்பை கட்டளையிட்டார். ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர்களுக்கும் இதே போல தான். அவன் உண்மையான நிலைமையை உணர்ந்து தனது தவறுக்காக மனம் வருந்தி, தேவனிடம் திரும்பி, தனது சொந்த பலவீனத்தி-ருந்தும், அபூரணத்தி-ருந்தும் விடுவிக்கும்படி கதறினால், அவனது ஜெபம் கேட்கப்பட்டு, கர்த்தருடைய கிருபை போதும் என்கிற உத்திரவாதத்துடன் அவனுக்கு விடுதலை கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படி தேவனிடம் கூக்குரல் இடுதல், பாவம் மற்றும் மாம்சீக பலவீனங்கள் எல்லாம் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு எதிரிடையானது என்பதை குறிப்பாக உணர்த்துகிறது. இந்த உலகமோ, மாம்சமோ அல்லது சத்துருவோ அவனை சிக்கவைத்துள்ளார்கள் அல்லது நெறிதவறச் செய்துள்ளார்கள் என்பதை உணர்த்துகிறது. ஆனால் அவனது இருதயம் இன்னும் தேவனுக்கும் சத்தியத்துக்கும் உண்மையுள்ளதாக இருக்கிறது. உண்மையுடனும் விசுவாசத்துடனும் தேவனிடம் செல்லுகிற இப்படிப்பட்ட கூக்குரல் எல்லாம் கேட்கப்பட்டு விடுவிக்கப்படுகிறார்கள்; ஏனெனில் அவரது கிருபை நமக்கு போதுமானதாக இருக்கிறது.

இஸ்ரயேலரின் தவறான மார்க்கம்

இஸ்ரயேலரின் அரசாங்கம் உலகின் மற்ற அரசாங்கங்களைக் காட்டிலும் மாறுபாடானது. தேவன் அவர்களது ராஜா; அவரது உடன்படிக்கையின் பிரகாரம் அவர்களது காரியங்களை மேற்பார்வையிடுகிறார். அவர்கள் அவருக்கு கீழ்ப்படியாமல் போனதால் தற்கா-க சிறையிருப்புக்கு அனுமதிப்பதாயிருந்தாலும், அவர்கள் அவருக்கு கீழ்ப்படிந்து வாழ்ந்தபோது அவர்கள் தேசத்தை செழிப்பாக்கி அவர்களது முயற்சிகளுக்கு அனுகூலம் உண்டாக்குவதாயிருந்தாலும் அவரது சித்தத்தின்படியே நடந்தது. அநேக விஷயங்களில் அவர்களது நிலைமை மிகவும் சந்தோஷமானதாகவே இருந்தது.

ஆனால் சாமுயேல் தீர்க்கதறிசியின் காலத்தில், மூப்பர்கள், சாமுயே-ன் குமாரர்கள் தங்கள் பிதாவின் வழியை பின்பற்றாமலும் உண்மையாய் நடவாமலும் அநீதியாய் நடப்பதாக உணர்ந்ததால், தேவன் தான் அவர்களது நியாயாதிபதி, அவர்களது ராஜா என்பதையும்

சாமுயேல் அவரது பிரநிதி மற்றும் வாயாக இருந்தார் என்பதையும் மறந்தார்கள், அல்லது முழுவதுமாக உணராமல் போனார்கள். சாமுயேல் வயது முதிர்ந்தவராய் ஆனால் கூட கர்த்தர், “நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவராயிருக்கிறார்” என்பதை மறந்தார்கள். மேலும் அவரது குறித்த காலத்தில் அவர்களை தேவைக்கேற்ப தகுந்த நியாயாதிபதியை ஏற்படுத்த தேவன் வல்லவர் என்பதையும் மறந்தார்கள். மேலும் அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையிலும் ஒரு தேசமாகவும் அவர்களை சுற்றியுள்ள ராஜாவைப் பெற்றிருந்த ஜாதியினரைக் காட்டிலும் மேலான நிலையில் அவர்கள் இருந்தார்கள் என்பதையும் உணரவில்லை. மாறாக, தங்களை நாகரிகம் இல்லாத வர்களாக, பழையையானவர்களாக நினைத்துக் கொண்டார்கள். ஜனங்கள் தகுந்த முடிவெடுக்க நினைத்து, பெரும்பான்மையானவர்களின் முடிவே சரியானது என்று தீர்மானித்தார்கள்.

இந்த அடிமைத்தன வழக்கத்தினால் வசீகரிக்கப்பட்டு இஸ்ரயே-ன் மூப்பர்கள், சாமுயே-டம் சென்று, அவர் தேவனுடைய பிரதிநிதியாக இருந்து அவர்களுக்கு ஒரு ராஜாவை அபிழேகம் பண்ண வேண்டும் என்று கேட்குக்கொண்டார்கள். இப்படிப்பட்ட அகெளரவமான உணர்ச்சிகளுக்கும் அவர்களது சொந்த சீரழிவுக்குமான வேண்டுகோளுக்கும் நாம் அனுதாபம் காட்ட இயலாது. இதே கோணத்திலேயே சாமுயேலும் இந்த விஷயத்தை நோக்கினார். மேலும் இதை தனக்கு அவமரியாதைக்குரிய ஒரு காரியமாகவும் கருதினார். எனினும் இந்த காரியத்தை அவர் தேவனிடம் தனது ஜெபத்தின் மூலம் எடுத்துச் சென்றார். இது சாமுயேல் தீர்மானிக்க வேண்டிய காரியமல்ல. அவர் தேவனிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்ட செய்திகளை இஸ்ரயேலர்களுக்கு சொல்ல வேண்டிய தேவனுடைய பிரதிநிதியாகவும், வாயாகவும் மட்டுமே இருந்தார்.

பரலோக ஞானத்தின் இயக்கத்தில் ஊழலற்ற புமிக்குரிய நியாயாதிபதிகள் தெய்வீக செய்திகளை அறிவித்துக் கொண்டும், தெய்வீக கட்டளைகளை அமல்படுத்திக் கொண்டும், நடைபெறும் இப்படிப்பட்ட ஆடசி உலகம் முழுவதும் இருந்தால் எவ்வளவு சிறப்பாக இருக்கும்! இதுவே இறுதியாக நிறைவேறப் போகிற காரியம் என்று வேதம் நமக்கு கூறுகிறது. (ஏசா 1:26) எனினும் இப்படிப்பட்ட சிறப்பான நிலையை அடைவதற்கு முன்னதாக, மேசியா தமது மகாபெரிய அதிகாரத்தையும் ஆளுகையையும், எடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கும். அப்பொழுது தேவனுடைய வாயாக அவரால் அங்கீகரிக்கப்படவர்களின் மூலமாக கர்த்தருடைய சத்தத்தைக் கேடக ஜனங்கள் தயாராக இருப்பார்கள். வேதத்தில் இப்படியாக

எழுதப்பட்டிருக்கிறது: “உமது பராக்கிரமத்தின் நாளில் உம் முடைய ஜனங்கள் மனப்பூர்வமும் அலங்காரமுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள்.”

மேசியாவின் ஆடசி ஏகாதிபத்தியம்

ஒரு ராஜாவினுடைய நடத்தையை இஸ்ரயேலுக்கு விவரிக்கும்பொழுது, தேவனோ அல்லது சாமுயேல் தீர்க்கதறிசியோ ஒரு எடுத்துக்காட்டான ராஜா எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று விவரிக்கவில்லை; மாறாக பழைய காலங்களில் எந்த ஒரு மனிதனும் ராஜாக்களாக அதிகாரத்திற்கு உயர்த்தப்பட்ட பிறகு அவன் பொதுவாக எவ்வாறு நடந்துகொள்வான் என்பதனை விவரிக்கும்படியாய் உள்ளது. ராஜாக்களின் தவறான வழிமுறைகளை மூன்று விதமான நிலைகளில் நாம் காணலாம். 1. எல்லா மனிதர்களும் அபூரணர்கள், அதினால் எந்த ஒரு ராஜாவும் எந்த அளவிற்கு அபூரணர் என்பதும், பெருமை, சுயநலம் மற்றும் அதிகார துஷ்பிரயோகத்திற்கு எவ்வளவாக தன்னை சாப்ததுக் கொண்டார் என்பதும் ஒரு முக்கிய கேள்வியாக இருந்தது. 2. ஆளுகை செய்யப்பட்டவர்களின் அபூரணமானது, ராஜா தான் அதிகாரத்தை கைப்பற்றிக் கொண்டதை ஒரு குறிப்பிட அளவு நியாயப்படுத்தினது. 3. எதிராளியானவன் புழியின் ஏற்பாடுகளை புரட்டி, ஒளிக்கு பதிலாக இருளை ஏற்படுத்தி, அதிகார துஷ்பிரயோகமானது, ஆளுகை செய்பவர்களுக்கு சாதகமானது என்பதை ஆளுகை செய்பவர்களும், ஆளுகைக்குட்பட்டவர்களும் அறியும்படி செய்தான்.

இப்பொழுது கேள்வி எழுகிறது. மேசியாவின் ராஜ்யத்தில் எப்படி இருக்கும்? அவரது ஆளுகை எதேச்சாதிகாரத்தின் உச்சக்கட்டமாக இருக்கும் என்று வேதம் போதிக்கிறது என்று நாம் பதிலளிக்கிறோம். எனினும் காரியத்தை புரிந்து கொள்கிற யாரும் பயப்படத் தேவையில்லை. ஏனெனில் உலகின் சிங்காசனத்தை எடுக்கப்போகிறவர் உலகத்தின் மீது அன்பு செலுத்தி தம்மையே மனுக்குலத்திற்காக மீட்கும் பொருளாகத் கொடுத்தவர் ஆவார். தமது சொந்த உயர்வுக்காக குழமக்களை அழிக்கிற சுயநலம் அவரது

ராஜ்யத்தில் இருக்காது. இதற்கு எதிர்மாறாகவே தமது ஆவியை காண்பித்திருக்கிறார். அதில் அவர் பரலோக மகிழையை விட்டு, கீழான சுபாவத்திற்கு தம்மைத்தாமே தாழ்த்தி, மனிதனுக்கு ஈடாகி அவர், “ஓவ்வொருவருக்காகவும் மரணத்தை ருசி பார்த்தார்.” எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உயர்த்தப்பட்டு, எல்லாவற்றிற்கும் சுதந்தரவாளியாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். தங்களுடைய ஆண்டவரும் தலையானவருமானவருடன் ஒத்துழைத்து, தங்களது ஜீவனை கொடுப்பதில் சந்தோஷப்பட்டு தங்களது ஆண்டவரின் ஆவியை பெற்றிருக்கிறவர்கள் இணைந்தது தான் சபை என்பதை நாம் நினைவு கூருவோமாக. இது இப்பொழுது உலகத்தி-ருந்து தெரிந்து கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. தேவனுடைய முன்தீர்மானம் இல்லாமல், தேவனுடைய குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாயிருக்கிற இந்த வகுப்பாராக யாரும் தெரிந்து கொள்ளப்பட முடியாது என்பதையும் நினைவு கூருவோமாக. தங்களது அன்பையும் விசுவாசத்தையும் தேவனிடமும், கிறி ஸ்து வினிடமும், தங்களது சகோதரர்களிடமும் உலகத்தாரிடமும், ஆம், தங்களுடைய சத்துருக்களிடமும் கூட நிறுபித்து காண்பிப்பதே சீஷ்டத்துவத்திற்கு உரிய பரீசையாக இருக்கிறது என்பதையும் நினைவு கூருவோமாக.

இப்படிப்பட்ட ஒரு மகிழையின் ராஜாவின் கைகளில் இருக்கும் ஒரு எதேச்சாதிகார அரசுக்கு யார் பயப்படுவார்கள்? உண்மையிலேயே, இப்படிப்பட்ட ஒரு அரசாங்கம் மிகவும் உதவிகரமானதாயும் இருக்கும். அது ஞானமும் நீதியும், அன்பும் நிறைந்ததாயும் உதவிகரமானதாயும் இருக்கும். ஆகையால் அழைக்கப்பட்டவர்களாகிய நாம், பாரமான யாவற்றையும் நம்மை சுற்றி நெருங்கி நிற்கிற பாவத்தையும் தள்ளிவிட்டு, ஆண்டவரின் கிருபையினால் மேசியாவின் ராஜ்யத்தில் அவருடன் உடன் சுதந்தராகக் கூடிய பரிசைப் பெறுவோமாக. பாவத்தி-ருந்தும் மரணத்தி-ருந்தும் மீட்டு புழியிலுள்ள சகல கோத்திரத்தாரையும் ஆசீர்வதிப்பதில் நாம் பங்கு பெறுவோமாக.

R5647

Saul Rejected by The Lord சவுல் கர்த்தரால் புறக்கணித்து தள்ளப்பட்டான்

1 சாமு 15:10-23

கீழ்ப்படியாமையினால் சவுல் சிங்காசனத்தை இழந்தான் - அவனது கடினமான முதலாவது சோதனை - ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலருக்கான பாடம் - சவு-ன் இரண்டாவது கடினமான சோதனை - அமலேக்கியர் ஏன் அழிக்கப்பட்டனர் - அவர்களது தண்டனை நீதியானதா? - சவு-ன் தவறான மனப்போக்கு - சாமுயே-ன் குணத்தீன் பலமும் அழகும்.

“ப-யைப் பார்க்கினும் கீழ்ப்படிதலே உத்தமம்.” 1 சாமு 15:22

இந்த பாடத்தின் தலைப்பு வசனம் தேவன் சவுல் ராஜாவைக் கண்டித்ததைப்பற்றி சாமுயேல் கூறியதாகும். பரம ராஜாவுக்கு சவுல் கீழ்ப்படியாததால் தேவனின் பிரதிநிதியாக இஸ்ரயே-ன் சிங்காசனத்தை இழந்ததைப் பற்றிய அறிவிப்புக்கு தொடர்புடையதாகும். சவு-டமிருந்து ராஜ்யபாரத்தை நீக்குதல் என்பது அவனை நீக்கியதைக் காட்டிலும் அதிகப்படியான அர்த்தமுடையது. அதாவது அவனது மகனும் சந்ததி யினரும் தேவனுடைய பிரதிநிதியாக சிங்காசனத்தில் தொடரக் கூடாது என்று பொருள் தந்தது.

அனேக வருடங்கள் அவன் ராஜ்யபாரத்தில் நன்முறையில் செழிப்படைந்தான். அவனோடு கூட இஸ்ரயேல் ஜனங்களும் செழிப்படைந்தார்கள். அவன் முழுகூட்டப்பட்ட பல வருடங்களுக்குப் பிறகு அவனது கழனமான முதலாவது சோதனை அவனுக்கு வந்தது. அந்த சமயத்தில் பெ-ஸ்தருக்கு விரோதமாக ஒரு யுத்தம் ஆரம்பித்திருந்தது. பெ-ஸ்தர் இஸ்ரேல் மேல் அதிகாரம் செலுத்தினார்கள். யுத்தம் ஆரம் பிப்பதற்கு முன்னால் தேவனுக்கு சர்வாங்கதகன ப-யை செலுத்துவதற்காக அனேக நாடுகள் சாமுயேல் தீர்க்கதரிசிக்காக காத்திருந்தான். சாமுயேல் தேவ கட்டளைப்படி தடையாயிருந்தார். சாமுயேல் குறித்த ஏழ நாடுகள் ஆகியும் வராததால் சவுல் தெய்வீக ஏற்பாடுமற்கு மாறாக ப-களை செலுத்தினான். அதன் பிறகு யுத்தத்தை நடத்தினான். முடிவு அவனது படைகளுக்கு கணிசமான தோல்வி கிடைத்தது.

சவுல் ராஜா வேண்டுமென்றே பாவம் செய்வில்லை என்பது தெளிவாக இருக்கிறது. தேவனிடமும் அவரது ஏற்பாடுகளின் மேலும் மரியாதையும் கனமும் செலுத்துவதில் சவுல் குறைவுபட்டிருந்தான். இந்த சம்பவம் சவுல் தேவனால் புறக்கணித்து தள்ளப்படுவதற்கு ஆரம்பமாக இருந்தது. சாமுயேல் தீர்க்கதரிசி சவுலைப் பார்த்து கூறிய வார்த்தைகளாவன: “உம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் உமக்கு விதித்த கட்டளையைக் கைக்கொள்ளாமற் போனீ... இப்பொழுதோ உம்முடைய ராஜ்யபாரம் நிலைநிற்காது. கர்த்தர் தம்முடைய இருதயத்துக்கு ஏற்ற ஒரு மனுஷனை தேழியிருக்கிறார்.” 1 சாமு 13:13, 14

ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலருக்கு பிரயோகித்தல்

இந்த சம்பவத்தின் பாடம், சவுல் ராஜாவுக்கும் மாம்சீக இஸ்ரயேலர்களுக்கும் அவர்களது காலத்தில் பொருந்தக் கூறியதாக இருந்தது போல், தற்காலத்தில் ஆவிக்குரிய

இஸ்ரயேலருக்கு பொருந்தக் கூறியதாக இருக்கிறது—“ப-யைப்பார்க்கிலும் கீழ்ப்படிதலே உத்தமம்.” தேவனுடைய நாமத்தில் ஊழியம் செய்கிற இதே நிலைமையி-ருக்கிற அனேகருக்கிடையே இப்படிப்பட்ட ஏத்தனை வசனங்களை நாம் காண முடிகிறது! கிறிஸ்தவ மண்டலங்களில் அனேக சபைப்பிரிவுகளில் கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்கிறவர்கள் அனேகர் தங்கள் நேரத்தையும் பணத்தையும் அர்ப்பணிக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் தேவனுக்கு கீழ்ப்படியாததால் அவர்கள் பெறக் கூடிய ஆசீர்வாதங்களை இழந்து விடுகிறார்கள்; பெரிய சலுகைகளையும் சந்தர்ப்பங்களையும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு இழந்துவிடுகிறார்கள்; ஆம், அவர்களில் பெரும்பாலோர், தங்களை தாங்களே தேவனுடைய ராஜ்யத்தி-ருந்தும், அந்த ராஜ்யத்தில் தேவனிடமிருந்தும், உடன் சுதந்தரத்தி-ருந்தும் மகிழ்மையி-ருந்தும் துண்டித்துக் கொள்கிறார்கள் என்று நாங்கள் பயப்படுகிறோம்.

சவுல் ராஜாவின் அனுபவங்களின் மூலம் நமக்கு கொடுக்கப்பட்ட இந்த பாடத்தி-ருந்து தேவனுடைய வார்த்தைகளை உன்னிப்பாக கவனிக்க வேண்டும் என்பதை பரமபிதா விரும்புகிறார் என்பதையும், அதைக்காட்டிலும் இன்னும் மேலானதை ஒரு நொடி கூட நாம் நினைக்கலாகாது என்பதையும் அல்லது அந்த நேரமும் கூழ்நிலைகளும் அவருக்கு நாம் கீழ்ப்படியும் குணத்தை மாற்றும் என்பதையும் நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். சவுல் ராஜா கீழ்ப்படிதலுடன் இருந்து பலன் நாசகரமானதாக இருந்திருந்தால், அவனது மனசாட்சியாவது சமாதானமாக இருந்திருக்கும்; நான் தேவனுக்கு கீழ்ப்படிந்திருந்தேன், விளைவுக்கு நான் பொறுப்பல்ல என்று சொல்லக் கூடும். அவன் கீழ்ப்படிந்திருந்தால் விளைவுக்கு தேவன் பொறுப்பேற்றிருந்திருப்பார். தெய்வீக வல்லமை சரியான விளைவை கொடுத்திருக்கும் என்பதை நாம் அறிவோம். நமது வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு காரியத்திலும் ஒவ்வொரு நாள் நடக்கை யிலும் இந்த பாடத்தை நாம் அப்பியாசப்படுத்துவோமாக. தேவனுடைய வார்த்தையை உன்னிப்பாக கவனித்து அதற்கு நெருக்கமாக இருந்து, விளைவைக்குறித்து பயப்படாமல், நம்மை வழி நடத்துபவர் தூங்கவோ, உறங்கவோ மாட்டார் என்று நம்பிக்கை வைப்போமாக; நமது கீழ்ப்படித்தன் விளைவினால் நமக்கு வரக்கூடிய எந்த ஒரு அவசரத் தேவையையும் சந்திக்க வல்லவராகவும் எந்த தவறும் செய்யாத அளவுக்கு மகா ஞானமுள்ளவராகவும் தேவன் இருக்கிறார் என்றும் நாம் நம்பிக்கை வைப்போமாக.

இந்த பாடத்தின் போதனையை பின்பற்றுவதினால் பாபிலோனில் உள்ள தேவனுடைய பிள்ளைகள் எத்தனை பேர் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்க கூடும்! மறுபடியும் மறுபடியும் அவர்கள் சொல்-க்கொள்கிறதாவது:” ஆதி சபையின் வழக்கத்திற்கும் கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷமுத்தின் எளிமைக்கும் தற்கால ஸ்தாபனங்களும் ஏற்பாடுகளும் மாறுபாடாக இருக்கிறதாக நான் காண்கிறேன்; ஆனால் நான் என்ன செய்ய முடியும்? இந்த முறைமையுடன் ஈடுபாடு கொண்டு அதன் முன்னேற்றத்திற்காக நான் தியாகம் செய்வதில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன். இப்போது அதி-ருந்து நான் விலகிக் கொண்டால் ஏற்கக்குறைய அழிவுக்காக செல்வதைக் குறிக்கும். நான் மனித ஸ்தாபனங்களி-ருந்து விடுபட விரும்புகிறேன். மேலும் நான் தேவனுடைய வசனத்திற்கிடை சவாக கர்த்தருடைய வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன். என்னால் இதை விட்டு போக இயலாது, ஏனெனில் எனது தேவை அவசியமாக காணப்படுகிறது, நான் ஒரு தியாகத்தைச் செய்ய வேண்டும்; அப்படிச் செய்வதற்கு இதுவே மிகவும் சௌகரியமான இடமாகக் காணப்படுகிறது.”

இப்படிப்பட்ட விவாதங்களில் தேவன் சந்தோஷப்பட வில்லை. ப-யைப்பார்க்கிலும் கீழ்ப்படிதலே உத்தமம் என்பதே அவர் நமக்கு கொடுக்கும் செய்தி, நமது ப-யை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையென்றால், நமது ப-யீணாகிவிடும். யார் முதன் முதல் கீழ்ப்படிகிறார்களோ அவர்களது ப-யைத் தான் தேவன் ஏற்றுக்கொள்கிறார். “என் ஜனங்களே, நீங்கள் அவனுடைய பாவங்களுக்கு உடன்படாமலும், அவனுக்கு நேரிடும் வாதைகளில் அகப்படாமலும் இருக்கும்படிக்கு அவனைவிட்டு வெளியே வாருங்கள்.” வெளி 18:4

சவுல் ராஜா புறக்கணித்து தள்ளப்பட்டது தேவனால் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட அது பல வருடங்களாக - ஒருவேளை பத்து வருடங்களாக நிறைவேறாதிருந்தது. இந்த உத்தரவு அமலாக்கப்படாத சட்டத்தைப் போல இருந்தது. சவுல் தள்ளப்பட்டதால் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு கீழ்ப்படிகிறவனாகவும் உன்னிப்பாக கவனிக்கிறவனாகவும் சரியானபடி அப்பியாசப்படுத்துகிறவனாகவும் இருந்தான். இந்த காலக்கட்டத்தில் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட தாவீது, ராஜ்யத்தில் சவுலுக்குப் பதிலாக தேவனுடைய பிரதிநிதியாக இருக்கும்படியாக போதுமான அளவுக்கு அபிவிருத்தி பண்ணப்படவில்லை.

சவுல் ராஜாவின் இரண்டாவது சோதனை

சவுல் ராஜாவுக்கு வந்த இரண்டாவது கடினமான சோதனை அமலேக்கியருக்கு தொடர்புடையது. இந்த கொடுரமான நாடோடி ஜனங்கள் அநேக சந்தர்ப்பங்களில் இஸ்ரயேல் ஜனங்களுக்கு தீங்கிமைத்திருக்கிறார்கள். சவுல் ராஜாவுக்கு தேவன் கட்டளை கொடுத்த போது, அமலேக்கியர்கள் முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட வேண்டும் என்று விசேஷித்த விதமாக கூறியிருந்தார். “அமலேக்கை மடங்கடித்து, அவனுக்கு உண்டான எல்லாவற்றையும் சங்கரித்து அவன் மேல் இரக்கம் வைக்காமல் புருஷரையும், ஸ்திரீகளையும், பிள்ளைகளையும் குழந்தைகளையும், மாடுகளையும், ஆடுகளையும், ஒட்டகங்களையும், கழுதைகளையும் கொண்டு போடக்கடவாய்.” இங்கே அமலேக்கியரின் மற்ற மீறுதல்கள் குறிப்பிடப்படவில்லை. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பாக இஸ்ரயேலர்கள் எகிப்பைத்து வெளியேறிய போது இஸ்ரயேலர்களை அமலேக்கியர் துண்புறுத்தியதால் இந்த அழிவு என்று தேவன் குறிப்பிடுகிறார்.

இந்த நிகழ்வு நம்பத்தகாததாக, கீழ்க்கண்ட இரண்டு காரியங்களில் ஒன்றை நிரூபிப்பதாக இருக்கிறது. (1) அது சாழுயேல் அல்லது சவு-ன் கற்பனையாக இருந்தது. அல்லது அவர்கள் பேரில் எழுதப்பட்ட போ-யானதாக இருந்தது; அல்லது (2) இது தேவனுடைய கட்டளையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படக்கூடியதாக இருந்தால், அவர் ஒரு அரக்கன் என நிரூபிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. அதாவது நீதி, இரக்கம், தயவு, அன்பு ஆகியவைகளில் குறைவுபட்டிருப்பதாக நிரூபிக்கிறது. ஏனெனில் அவர் அனைத்து மாணிட ஜீவிகளையும், வாயில்லாத பிராணிகளையும் கொண்டு போடச் சொல்-யிருக்கிறார். இந்த காரியத்தில் எல்லோரும் புரிந்து கொண்டு திருப்தியடையக் கூடிய பதில் ஒன்று இருக்கிறது. அது கீழே கொடுக்கப்படுகிறது.

(1) அமலேக்கியரின் சங்காரம் என்பது சாதாரணமாக யூகிக்கிறதுபோல, மறுபுக்கு இடமில்லாதபடி அவர்கள் துன்மார்க்கராக இருந்து நித்திய ஆக்கினைக்குச் செல்கிறார்கள் என்று பொருளால். மரணம் என்பது அமலேக்கியருக்கும் அவர்களது கால் நடைகளுக்கும் ஒரே மாதிரியாகவே இருந்தது. அதாவது தற்கால வாழ்வின் விருப்பங்கள் அனைத்தும் முடிவடைதல் ஆகும். தற்கால வாழ்வின் விரும்பத்துக்க காரியங்கள் அமலேக்கியருக்கு

அவர்களது மந்தைகளுக்கானதைக் காட்டிலும் அதிகமானது அல்ல, அமலேக்கியர் பஞ்சத்துக்கோ, கொள்ளள நோய்க்கோ உடபட்டிருந்தாலோ, பசியினாலோ, வியாதி யினாலோ இறந்திருந்தாலோ, வாளால் சங்கரிக்கப்பட்டதை காட்டிலும் அதிகமாக துன்பப்படிருப்பார்கள். அதாவது வாளால் சங்கரிக்கப்பட்டு வாழ்வு முடிவுக்கு வரும்போது வேதனை குறைவாக இருக்கும். தாழ்ந்த உயிரினங்களுக்கும் எவ்வகையிலேனும் வாழ்வு முடிவுக்கு வருகிறது.

அவர்கள் எல்லாரும் மரணம் என்கிற மகா பெரிய சிறைச்சாலைக்குச் சென்றார்கள். அதாவது வியோல், (*Sheol*) ஹேடஸ் (*Hades*), கல்லறைக்குச் சென்றார்கள். இதை முன்னரிந்த தேவன், மகா பெரிய இரட்சிப்பை அவர்களுக்கு மாத்திரமல்ல, அனைத்து மனுக்குலத்திற்காகவும் முன்னமேயே ஏற்பாடு செய்திருந்தார். அவர்களது மரணத்திற்கு பல நூற்றாண்டுகளுக்கு பின்னர் கிறி ஸ்து வின் மகா பெரிய ப-யினால் உறுதி பண்ணப்பட்டது. உறுதி பண்ணப்பட்டபடி, விரைவில் அவர்கள் சிறைச்சாலையி-ருந்து விடுவிக்கப்படுவார்கள். அதாவது நித்திரை என்கிற மரணத்தி-ருந்து விழித்து எழும்புவார்கள். அவர்கள், நமது ஆண்டவரால், “பிரேதக்குழிகளிலுள்ள அனைவரும் அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்டு எழுந்திருக்கிறவர்களாக புறப்படுவார்கள்” என்று கூறப்பட்ட வகுப்பினரிடையே இருப்பார்கள். கிறிஸ்துவுக்குள் தேவனுடைய கிருபையை கற்றுக்கொள்ளவும், பூமியின் சகல வம்சங்களுக்குள் இருக்கும்படியாகவும் மிகவும் அனுகூலமான நிலைமைக்கு எழுந்து வருவார்கள். பூமியின் சகல வம்சங்களும் ஆபிரகாமின் சந்ததியாகிய ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலரால் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள். அமலேக்கியர்கள் பிரதான உயிர்த்தெழுத-ல் இருக்க மாட்டார்கள், ஆனால் நியாயத்தீர்ப்பின் மூலம் இழந்ததை பெறுகிற சலுகைக்கும், நீதியில் சீர்திருத்தப்படுதலுக்கும் எழுந்து வருவார்கள்.

(2) எமோரியறைப்போல அமலேக்கியர்களுக்கும் இது உண்மையாக இருக்கிறது. சீக்கிரத்தில் அவர்கள் சங்கரிக்கப்படுவார்கள், ஆனால் அவர்களது பாவங்கள் இன்னும் நிறைவடையவில்லை. இதி-ருந்து ஒரு பாடம் கற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும். அதாவது அவர்கள் தேவனுடன் உடன்படிக்கையின் விசேஷித்த உறவுக்குள்

இல்லாதிருந்தாலும், தெய்வீக மேற்பார்வை அவர்கள்மேல் இருந்து அவர்களது மீறுதல்கள் அதிக அளவு போகாதபடி பார்க்கிறது. இந்த மீறுதல்கள் நிறைவடையும் போது தண்டனை

எதிர்பார்க்கப்படவேண்டும்.

அமலேக்கியரைப்பற்றிய விபரங்களை நாம் அறியோம். ஆனால் தேவனுடைய நற்பண்புகளையும், அவரது நீதி, தயவு போன்றவைகளையும் அறிந்து, ஏதோ ஒரு வகையில் அவர்களது மீறுதல்கள் மிதமிஞ்சி போனதால் அவர்களது மரணதண்டனையை நிறைவேற்றும் கட்டளை சவுல் ராஜாவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது என்று நாம் நிச்சயிக்கிறோம்.

சவுல் ராஜாவின் தொந்தே செய்த கீழ்ப்பழயாமை

இந்த சோதனையில் தேவனுடைய கட்டளையை நிறைவேற்றுவதில் சவு-ன் தோல்வி தெளிவாக தெரிகிறது. அவன் அமலேக்கியர் அனைவரையும் கொன்று போட்டு ராஜாவை உயிரோடே வைத்தான். ஒரு வேளை தனது வெற்றி விழாவில் அவனை காண்பிப்பதற்காக இருக்கலாம். ஆனால் ஆடுமாடுகளில் நலமானவைகளை அவனது ஜனங்களுடன் இணங்கி அழித்துப்போடாமல் தப்ப வைத்தான்.

இந்த காலக்கட்டத்தில் சாமுயேல் தீர்க்கதரிசி சவு-டம் வந்தார். அப்பொழுது நடந்த சம்பாஷணையில் தான் நமது பாடத்தின் தலைப்பு வசனம் சொல்லப்பட்டது. இந்த சரித்திரம் - தேவனுடைய உறுதியான கட்டளையும் சாமுயே-ன் கோபமும் - தேவன் கூறியதை சவுல் தவறாக புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பதையும் அவரது கட்டளையை தெரிந்தே மீறினான் என்பதையும் தெளிவாக குறிப்பிடுகிறது. சவுல், சாமுயேல் தீர்க்கதரிசியிடம் கூறின வார்த்தைகள் எவ்வளவு மகா கபடமான வார்த்தைகள் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். சவுல் முதலாவது தீர்க்கதரிசியிடம் வாழ்த்துதல் கூறி பிறகு தேவனுடைய கட்டளையை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றினதாகக் கூறினான்.

உடனே தீர்க்கதரிசி பதில் கூறியதாவது: “அப்படியானால் என் காதுகளில் விழுகிற ஆடுகளின் சத்தமும், எனக்கு கேட்கிற மாடுகளின் சத்தமும் என்ன?” சங்காரம் செய்யும் வேலை நிறைவடையவில்லை என்பதை தீர்க்கதரிசி புரிந்து கொண்டார். சவுல் ராஜாவும் இஸ்ரயேலர்களும் கொள்ளளப் பொருளை எடுத்துக் கொள்வதில் ஆர்வமாய் இருந்தார்கள். இது தேவ கட்டளைக்கு முற்றிலும் எதிரானதாக இருந்தது. அவர்கள் தங்களது சொந்த இலாபத்திற்காக எதிரிகளை

அழிக்கக் கூடாது, ஆனால் நீதியின் தீர்ப்பை, தேவனுடைய கட்டளையை ஒரு பிரதிநிதியாக இருந்து, நிறைவேற்ற வேண்டும். கொள்ளைப் பொருளை எடுத்துக் கொண்டு இலாபம் அடைகிற அவர்களை சுற்றிலும் இருக்கிற நாட்டினரைப் போல இஸ்ரயேலர்கள் இருக்கக் கூடாது. அவர்கள் தேவனுடைய எதிரிகளுக்கு தண்டனையளித்து, பலனடைகிற ஒரு கொள்ளைக்கார நாட்டைப் போல இருக்கக் கூடாது. முன்னே சொல்லப்பட்ட விளக்கமும் இதுவும் தேவனுடைய குணங்களிற்கு முழுவதும் இசைவாக இருக்கிறது.

சவுல் தேவகட்டளையை மீறினதை தீர்க்கதறிச் சுற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதைக் கண்டு, அவன் தான் எதிரியிடமிருந்து பிழித்த ஆடுகளும் மகா தேவனுக்கு ப-பிடுவதற்காக என்று கபடமாக சொல்ல ஆரம்பித்தான். ஏனெனில் இப்படி ப-யிடப்பட்ட மிருகங்களின் மாமிசம் அவர்களால் உண்ணப்பட்டன. இது தானாக ஏற்படுகிற ஒரு விருந்தாக இஸ்ரயேலருக்கு இருக்கும். தீர்க்கதறிச் சவு-ன் விளக்கத்தை நிறுத்தி, இன்று ராத்திரியிலே தேவன் அவரிடம் சொன்ன வார்த்தைகளை கூறினார். “இந்த ராத்திரி” என்பது நாளின் ஆரம்பத்தைக் குறிக்கிறது. ஏனெனில் யூதர்களுக்கு ஒரு நாள் என்பது மாலையில் ஆரம்பிக்கிறது.

சவுல் சிங்காசனத்தில் தேவனுடைய பிரதிநிதியாக தெரிந்தெடுக்கப்பட்டபோது அவன் தாழ்மையாகவும் பரலோக சத்தத்திற்கு மிகவும் கண்டிப்பாக கீழ்ப்படிய விரும்புகிறவனாகவும் இருந்தான்; ஆனால் அவன் அதிக தன்னம் பிக்கையில் வளர்ந்து, தேவனுடைய நம்பிக்கையிலும், அவரது கட்டளைகளில் கவனம் செலுத்துவதிலும் குறைவுபட்டான் என்ற உண்மையில் நமது கவனத்தை தேவ செய்தி ஈர்க்கிறது. சவுல் தவறான மனநிலைக்குச் சென்று, மிகவும் தெளிவான, விசேஷமித்த ஒரு கட்டளையை நிறைவேற்ற வில்லை. தேவன் எல்லாவற்றையும் சங்காரம் செய்ய கட்டளையிடமிருந்த போது, சவுல் வேண்டுமென்றே அதை மீறி கொள்ளைப் பொருளை பிரித்து வைத்தான்.

இந்த பாடத்தின் கோடபாடுகளை தற்கால தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு பொருத்தினால், அமேலேக்கியர்கள் பாவங்களை குறிப்பிடுகிறார்கள். தேவனுடைய கட்டளை பாவங்களை முற்றிலுமாக ஒதுக்கித் தள்ளுதல் என்று நாம் நினைக்கிறோம். நல்ல ஒரு பாடத்தை நாம் பெறுவோம்.

சவுலைப்போல பலர் பாவத்தோடு தொடர்புடைய இழிவான வைகளை அழிக்க முடிவு செய்வார்கள். ஆனால் பாவத்தின் ராஜாவை பாதுகாக்க அவனை வெறும் கைதியாக மட்டும் ஆக்குவார்கள். தேவன் அழிவுக்காக தீர்ப்பிடப்படவைகள் என்று உணருகிறவைகளை அநேகர் அழிக்க தேடுவார்கள். அழிக்கி சவுலைப் போல குறைவாக வெறுக்கத்தக்க இந்த பாவங்களை, தேவனுக்கு மகிமையாக ப-யிடுவதற்காக வைத்திருப்பதாக கூறுகிறார்கள். எல்லாவற்றைப்பார்க்கிலும் இருதயம் எப்படி திருக்குள்ளதாக இருக்கிறது! தேவனுடன் இசைவாய் இருப்பவர்கள் முற்றிலும் சுத்தமான இருதயம் உள்ளவர்களாகவும், முற்றிலும் உண்மையுள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டியது எவ்வளவு அவசியமாயிருக்கிறது! தேவனுடைய வழிநடத்துந-ன் கீழ், வாழ்வின் ஒவ்வொரு பாவம் நிறைந்த கொள்கைளையும், தீய போதனைகளையும் தப்பறையான போதகங்களையும், பாவமுள்ள சிந்தனைகளையும், வார்த்தைகளையும் செயல்களையும் நீக்க முயற்சிப்பது எவ்வளவு அவசியமாக இருக்கிறது!

கீழ்ப்பழக்கமும் ப-யும்

சவுல் ராஜா தான் செய்த காரியத்தை சரியானது என்று வாதிடுவதற்கு முயற்சித்தான். இஸ்ரயே-ன் சேனைகளும் அவனும் தேவனுக்கு ப-களை செலுத்தவதற்கு மிகவும் விரும்பம் உள்ளவர்களாக இருந்ததாகக் கூறி, கொள்ளைப் பொருட்களை காத்ததற்கு பொறுப்பை அவர்கள் மேல் வைக்க முயற்சித்தான். தீர்க்கதறிசியின் பதில் இந்த பாடத்தின் முக்கியமான சாராம்சமாகவும் பொன்னான வாக்கியமாகவும் இருக்கிறது. ராஜா எதை அறிந்திருக்க வேண்டும் என்பதையும் எல்லாரும் எதை அங்கீரிக்க வேண்டும் என்பதையும் அவர் தெளிவாக குறிப்பிடார். அதாவது தேவனுடைய வார்த்தைக்கு கீழ்ப்படிவதைக் காட்டலும் அவருக்கு ப-யிடுவது அவருக்கு பிரியமில்லாதது. தன் இருதயத்தில் கீழ்ப்பழக்கல் இல்லாமலும், ப-யானது அந்த கீழ்ப்பழக்கலை குறிக்காமலும் இருந்து, தேவனுக்கு ஏற்புடைய ப-யை ஒருவனாலும் செலுத்த இயலாது.

இன்றைக்கு தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கும் அப்படியே இருக்கிறது. நாம் தேவனுக்கு செலுத்துகிற ப-, தீய வழிகளில் சம்பாதித்த செலவுமாக இருக்கக் கூடாது. தவறான கிரியைகளினால் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ சம்பாதித்தவைகள் தேவனுக்கு ஏற்புடைய ப-யாக

இருக்காது. நமது ப-யானது நமது இருதயத்தி-ருந்து இருக்க வேண்டும். முதலாவது அது சித்தமாக இருக்க வேண்டும். தனது சித்தத்தையும் தனது இருதயத்தையும் தேவனுக்கு கொடுக்கிற வன் எல்லாவற்றையும் கொடுக்கிறான். தனது சித்தத்தை கொடுக்காதவனும், இருதய பூர்வமான கீழ்ப்படிதலுடன் தேவனிடம் வராதவனும், தேவனுக்கு பிரியமான ப-யை செலுத்த முடியாது. “ப-யைப் பார்க்கிலும் கீழ்ப்படிதலே உத்தமம்” என்ற பாடமே கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் பரிசுத்தமாக்கப்பட அனைவரின் உள்ளத்தில் ஆழமாக பதிய வைக்கப்பட வேண்டும்.

கீழ்ப்படித-ன் ஆவியை பெறுவதும் அவசியமாக இருக்கிறது. இந்த ஆவியை பெற்றிருப்பவர்கள், தெய்வீக சித்தத்திற்கு கீழ்ப்படிவது மாத்திரமல்ல, தேவனுடைய சித்தத்தை மென்மேலும் அறிந்து கொண்டு கீழ்ப்படியத்தக்கதாக தேடுவார்கள். “உம்முடைய வார்த்தைகள் கிடைத்தவுடனே அவைகளை உட்கொண்டேன்” என்று வேதம் சொல்கிற வகுப்பார் இவர்களே. மேலும் நமது இரட்சகரின் வார்த்தைகள் கூறுகிறதாவது: “என் தேவனே உமக்குப் பிரியமானதைச் செய்ய விரும்புகிறேன்; உமது நியாயப்பிரமாணம் என் உள்ளத்திற்குள் இருக்கிறது.”

சவுல் ராஜா இஸ்ரயேல் தேசம் முழுவதும் பில்- குனியம் மற்றும் விக்கிரக ஆராதனையை எதிர்ப்பதில் ஊக்கமுடைய வனாயிருந்து வந்தான். இப்படி செய்ததின் மூலம் தெய்வீக திட்டத்திற்கும், தெய்வீக சித்தத்திற்கும் இசைவான நல்ல வேலைகளை நிறைவேற்றி வந்தான். இந்த காரியங்களில் அவனது ஊக்கம், தேவ கட்டளையை வேண்டுமென்றே, தெரிந்தே அசட்டை செய்ததை ஈடு செய்ய முடியாது என்ற உண்மைக்கு அவனது கவனத்தை தீர்க்கதறிசி சாமுயேல் இழுந்தார். பாவத்திற்கும் ஒவ்வொரு தீய காரியத்திற்கும் விரோதமான தேவகட்டளையும் அதன் ஒவ்வொரு ஏழுத்தும்

நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். அந்த பாவம், நமது விழுந்து போன சபாவத்திற்கு, எவ்வளவு மேலாக உயர்த்தப்பட்டதாக இருந்தாலும், மேலான ஸ்தானத்திலும் இடத்திலும் செய்யப் பட்டதாக இருந்தாலும், அது எவ்வளவு விலையேறப் பெற்றதாக, மதிப்புடையதாக இருந்தாலும் எவ்வளவு ரூசியுள்ளதாக இருந்தாலும், தேவ கட்டளை நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். அது நமது வலது கையைப் போல அல்லது வலது கண்ணைப் போல பிரியமானதாக இருந்தாலும் தேவனுடைய சீடர்களுக்கு கீழ்ப்படிதலைத் தவிர, மரணபரியந்தம் கீழ்ப்படிதலைத் தவிர எந்த ஒரு மார்க்கமும் திறந்திருக்காது.

சவுல் ராஜா முற்றிலுமாக புறக்கணித்துத் தள்ளப்பட்டாலும், குறித்த காலம் வரை அவன் நீக்கப்படவில்லை. அமலேக்கியரை வெற்றிக் கொண்டதை கொண்டாடும் படியான ஒரு பகிரங்கமான ப-யில் சாமுயேல் தீர்க்கதறிசி, சவுல் ராஜாவோடு கலந்து கொண்டார். அந்த நிகழ்ச்சியில் அமலேக்கின் ராஜாவாகிய ஆகாகை தன் கையாலே தீர்க்கதறிசி சாமுயேல் கொன்றுவிட்டு தன் வீட்டுக்குச் சென்றார். அதன்பிறகு சவுலை அவர் பார்க்கவில்லை. எனினும் வேத வாக்கியம் கூறுகிறதாவது: “சாமுயேல் சவுலுக்காகத் துக்கித்துக் கொண்டிருந்தான்.” இது மறுபடியும் தீர்க்கதறிசியின் குணலடசனத்தின் அழகையும் பலத்தையும் நமக்கு காண்பிக்கிறது. தேவனுடைய கட்டளையின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் நிறைவேற்ற எப்பொழுதும் அவர் தயாராக இருந்தார். எனினும் வழியை விட்டு விலகினவர்கள் மீது மனதுருக்கம் உடையவராகவே இருந்தார். அந்த மனதுருக்கம் அவர்களை நன்பர்களாக்கிக் கொள்வதற்காகவும், அவர்களது தவறான வழியில் ஒத்துழைப்பு கொடுப்பதற்காகவும் அல்லாமல் நீதியான வழியில் எந்த நேரத்திலும் ஒத்துழைக்க சந்தோஷப்படுகிற மனதுருக்கமாக இருந்தது.

எழுாம் சபையின் தூதனாகிய
சகோ. C.T. ரசல் அவர்களின் ரீ-பிரின்ட்ஸின் தமிழகத்தை வெளியிடுகிறோம்.

வெளியிடுவார்:

சகோ. R. செல்வராஜ், சென்னை வேதமாணவர் சபை,
எண்: 22, முதல் தெரு, ராஜீவ் நகர், காலடிப்பேட்டை, திருவொற்றியூர்,
சென்னை- 600 019. கைபேசி: 97909 00030. மின்னஞ்சல் : mbsa_selvaraj@rediffmail.com